

Ročník 1984

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5

Vydána dne 4. dubna 1984

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

27. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon)
 28. Zákon o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení
 29. Zákon o soustavě základních a středních škol (školský zákon)
 30. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 85 Rotavsko
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

27

ZÁKON

ze dne 21. března 1984,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 135/1961 Sb.,
o pozemních komunikacích (silniční zákon)

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 věta druhá zní:

„Pozemní komunikace jsou budovány, rekonstruovány, spravovány a udržovány v souladu se zásadami státní dopravní politiky, s koncepcí rozvoje dopravní soustavy a s ohledem na ochranu

životního prostředí.“

2. § 2 odst. 1 zní:

„(1) Výstavba a přestavba pozemních komunikací se provádí na základě národněhospodářských plánů. Výstavbu a přestavbu dálnic, silnic a místních komunikací plánují silniční správní orgány, výstavbu a přestavbu účelových komunikací plánují organizace, které je mají ve správě.“

3. V § 2 odst. 2 se slova „územních plánů rajónů a sídlišť“ nahrazují slovy „územně plánovací dokumentace“.

4. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Silniční správní orgány

(1) Státní správu ve věcech pozemních komunikací vykonávají silniční správní orgány, kterými jsou federální ministerstvo dopravy, ústřední orgány státní správy ve věcech dopravy republik a národní výbory všech stupňů.¹⁾

(2) Federálnímu ministerstvu dopravy přísluší výkon státní správy ve věcech dálnic.

(3) Ústředním orgánům státní správy ve věcech dopravy republik přísluší

- a) stanovit hlavní směry silniční politiky a rozvoje silničního hospodářství včetně organizační struktury a řízení,
- b) zabezpečovat stavebně technické vybavení silniční sítě podle potřeb silniční dopravy a obrany státu,
- c) rozhodovat o zařazení nově budovaných silnic do silniční sítě, o jejich přeřazování, popřípadě vyřazování z této sítě, jakož i o přeřazování místních komunikací a účelových komunikací do této sítě,
- d) určovat třídy jednotlivým silničním tahům,
- e) zřizovat a vést ústřední evidenci silnic,
- f) zajišťovat podklady nezbytné pro povolování mezikrajových přeprav předmětů a vozidel o celkové hmotnosti vyšší než 60 tun, zejména navrhopvat krajským národním výborům vhodné trasy pro tyto přepravy; trasy, které přesahují území České socialistické republiky nebo Slovenské socialistické republiky, navrhopvat vždy ve vzájemné spolupráci obou ústředních orgánů státní správy ve věcech dopravy republik.

(4) Krajským národním výborům přísluší

- a) povolovat přepravu zvláště těžkých nebo rozměrných předmětů a vozidel, pokud trasa přepravy přesahuje územní obvod jednoho okresu nebo kraje,
- b) povolovat uzavírky a zřizovat objížďky na silnicích I. třídy,
- c) rozhodovat o připojení silnic, místních komunikací a účelových komunikací na silnice I. třídy, o úpravách nebo zrušení těchto připojení, jakož i o zřízení nebo zrušení sjezdů ze silnic I. třídy na sousední nemovitosti.

(5) Okresním národním výborům přísluší výkon státní správy ve věcech silnic ve všech případech, pokud z ustanovení zákona nevyplývá jinak.

(6) Místním národním výborům přísluší vý-

kon státní správy ve věcech místních komunikací a účelových komunikací.“

5. Za § 3 se vkládají § 3a, 3b, 3c a 3d, které včetně nadpisů zní:

„§ 3a

Speciální stavební úřady

(1) Působnost speciálního stavebního úřadu²⁾ pro dálnice vykonává federální ministerstvo dopravy.

(2) Působnost speciálního stavebního úřadu pro silnice, místní komunikace a účelové komunikace vykonávají okresní národní výbory.

§ 3b

Připojování pozemních komunikací

(1) O připojování pozemních komunikací, zřizování sjezdů ze silnice nebo místní komunikace na sousední nemovitosti, o úpravách nebo zrušení připojení pozemních komunikací a sjezdů ze silnice nebo místní komunikace na sousední nemovitosti rozhoduje s ohledem na ochranu dotčené pozemní komunikace a na bezpečnost provozu na ní příslušný silniční správní orgán.

(2) Na rozhodování podle odstavce 1 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 3c

Státní odborný dozor

(1) Státní odborný dozor nad pozemními komunikacemi vykonávají

- a) nad dálnicemi federální ministerstvo dopravy,
- b) nad silnicemi krajské národní výbory a okresní národní výbory,
- c) nad místními komunikacemi a účelovými komunikacemi místní národní výbory.

(2) Orgány státního odborného dozoru dbají na zajištění ochrany pozemních komunikací a dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti a podmínky pro užívání pozemních komunikací stanovené tímto zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení, jakož i opatření silničních správních orgánů.

(3) Zjistí-li orgán státního odborného dozoru závalu, vyzve organizaci, popřípadě podle povahy věci přímo pracovníka odpovědného za dodržování stanovených povinností, aby zjednal nápravu; při výkonu dozoru může dávat příkazy a zá-

¹⁾ Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění vyhlášeném pod č. 31/1983 Sb. pro Českou socialistickou republiku a pod č. 35/1983 Sb. pro Slovenskou socialistickou republiku.

Zákon č. 111/1967 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon Slovenské národní rady č. 43/1968 Sb., o hlavním městě Slovenska Bratislavě, ve znění pozdějších předpisů.

č. 43/1968 Sb., o hlavním městě Slovenska Bratislavě, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 120 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

kazy, jakož i činit vhodná zatímní opatření k odstranění závad.

(4) Nebude-li zjednána náprava, vydá orgán státního odborného dozoru rozhodnutí, v němž nařídí zjednání nápravy, popřípadě i zastavení nezákonně prováděných činností.

(5) Pracovníci pověřeni výkonem státního odborného dozoru jsou povinni vést uživatele k ochraně pozemních komunikací a zachování pořádku na nich. Jsou oprávněni zjišťovat totožnost osob, jejichž jednání ohrožuje pozemní komunikaci nebo provoz na ní. Jsou povinni se prokázat kontrolním odznakem a služebním průkazem. Při výkonu své funkce využívají zkušenosti a iniciativy pracujících, spolupracují s kontrolními orgány a s orgány společenských organizací, zejména Revolučního odborového hnutí.

(6) Dohled na výkon státního odborného dozoru nad silnicemi, místními komunikacemi a účelovými komunikacemi přísluší ústředním orgánům státní správy ve věcech dopravy republik (vrchní státní odborný dozor).

§ 3d

Správa národního majetku

(1) Ke správě pozemních komunikací jsou příslušné

- a) jde-li o dálnice, organizace k tomuto účelu zřízené federálním ministerstvem dopravy a jím řízené,
- b) jde-li o silnice, okresní národní výbory, popřípadě organizace k tomuto účelu jimi zřízené,
- c) jde-li o místní komunikace, místní národní výbory, popřípadě organizace jimi k tomuto účelu zřízené,
- d) jde-li o účelové komunikace, organizace, jimž zcela nebo převážně slouží.

(2) Státní socialistické organizace a národní výbory, které jsou příslušné ke správě pozemních komunikací podle odstavce 1 (dále jen „správci komunikací“), jsou povinny tento národní majetek udržovat ve stavu odpovídajícím účelu, k němuž byl určen, a plnit povinnosti stanovené předpisy o správě národního majetku. To platí obdobně i pro jiné socialistické organizace než státní, které mají účelové komunikace ve vlastnictví nebo v trvalém užívání.“

6. Nadpis druhé části zní:

„DÁLNIČE, SILNIČE A MÍSTNÍ KOMUNIKACE“.

7. Nadpis oddílu 1 zní:

„Užívání a ochrana dálnic, silnic a místních komunikací“.

8. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Dálnice

Dálnice jsou budovány jako komunikace směrově rozdělené s mimoúrovňovým křížením se všemi ostatními komunikacemi.“

9. Za § 4 se vkládají § 4a a 4b, které včetně nadpisů zní:

„§ 4a

Silnice

(1) Silnice včetně průjezdních úseků v městech a obcích jsou komunikace zařazené do silniční sítě. Do silniční sítě náleží též pozemní komunikace mimo území zastavěné nebo určené k souvislému zastavění, které spojují železniční stanice, letiště pro pravidelnou veřejnou dopravu a veřejné přístavy s dálnicemi a silnicemi, pokud jako účelové komunikace neslouží převážně provozu nebo správě těchto zařízení.

(2) Účelné uspořádání silniční sítě se zajišťuje výstavbou nových silnic nebo zařazením místních komunikací, popřípadě účelových komunikací do silniční sítě. Silnice, kterých není třeba k účelnému uspořádání silniční sítě, mohou být z této sítě vyřazeny a zařazeny do sítě místních komunikací nebo přeřazeny mezi účelové komunikace, a nebo zrušeny.

§ 4b

Místní komunikace

(1) Místními komunikacemi jsou obecně přístupné a užívané ulice, cesty a prostranství, které slouží místní dopravě a jsou zařazeny do sítě místních komunikací.

(2) Sítě místních komunikací se budují a udržují v souladu s územně plánovací dokumentací tak, aby usnadňovaly osídlení a vyhovovaly potřebám místní dopravy, popřípadě dopravy zemědělské, a vyžadují-li to obecné zájmy, též potřebám dálkové dopravy a potřebám obrany státu.“

10. Nadpis § 5 zní:

„Součástí dálnic, silnic a místních komunikací“.

11. V § 3 se slova „silnic“ nahrazují slovy „dálnic, silnic a místních komunikací“.

12. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Obecné užívání

Provoz na pozemních komunikacích upravují zvláštní předpisy; v jejich mezích smí každý užívat dálnic, silnic a místních komunikací ob-

vyklým způsobem k účelům, ke kterým jsou určeny (obecné užívání). Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené komunikace; nesmí ji poškozovat nebo znečišťovat.“

13. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Uzavírky a objížďky

Provoz na dálnicích, silnicích a místních komunikacích může být částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka, vyžadují-li to nezbytně obecné zájmy, zejména zájmy bezpečnosti dopravy nebo zájmy stavby, údržby nebo ochrany dálnice, silnice nebo místní komunikace. O uzavírce a objížďce rozhoduje příslušný silniční správní orgán v dohodě s dopravním inspektorátem.³⁾ Uživatelé dálnice, silnice nebo místní komunikace nemají nárok na náhradu případných vyšších nákladů, jež jim vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky; příslušný silniční správní orgán je však povinen pečovat, aby uzavírka byla vždy omezena na pokud možno nejkratší dobu a aby objížďka byla řádně technicky zabezpečena a byla co nejuvhodnější.“

14. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Zvláštní užívání

(1) K užívání dálnic, silnic a místních komunikací jiným než obvyklým způsobem nebo k jiným účelům než pro které jsou určeny (zvláštní užívání), je třeba povolení příslušného silničního správního orgánu vydaného v dohodě s dopravním inspektorátem;³⁾ silniční správní orgán může v povolení stanovit podmínky zvláštního užívání a pro jejich nesplnění nebo v obecném zájmu může udělené povolení zrušit. Povolení není třeba pro vozidla ozbrojených sil a ozbrojených sborů.

(2) Povolení ke zvláštnímu užívání dálnice, silnice a místní komunikace nezabýváje uživatele povinností k náhradě podle ustanovení § 9 odst. 5 až 8.“

15. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Zabezpečení sjízdnosti a schůdnosti

(1) Závady ve sjízdnosti dálnic, silnic a místních komunikací jsou bez průtahů povinni odstraňovat jejich správci.

(2) Závady ve schůdnosti přechodů pro chodce na místních komunikacích a průjezdných úsecích silnic městy a obcemi, jakož i závady ve schůdnosti místních komunikací určených výhradně pro chodce, jsou povinni odstraňovat správci místních komunikací. Závady ve schůdnosti chodníků přilehlých k nemovitosti, která se nachází v zastavěném území a hraničí se silnicí nebo místní komunikací, jsou povinni bez průtahů odstraňovat vlastníci, správci nebo uživatelé nemovitostí, pokud tyto závady vznikly znečištěním, náledím nebo sněhem.

(3) Rozsah povinností uvedených v odstavci 2 upravují s přihlédnutím k místním poměrům národní výbory svými obecně závaznými nařízeními.⁴⁾

(4) K odstraňování závad ve sjízdnosti, popřípadě schůdnosti lze používat chemických posypových materiálů v souladu se zvláštními předpisy a jen tam, kde je to nezbytně nutné. Způsob a rozsah jejich použití stanoví prováděcí předpis.

(5) Při znečištění dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závalu ve sjízdnosti, je povinen ten, kdo znečištění způsobil, je bez průtahů odstranit a uvést komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit správci komunikace náklady spojené s odstraněním znečištění a s uvedením komunikace do původního stavu.

(6) Při poškození dálnice, silnice nebo místní komunikace, které způsobí nebo může způsobit závalu ve sjízdnosti, je povinen ten, kdo poškození způsobil, uhradit správci komunikace náklady spojené s odstraněním poškození a s uvedením komunikace do původního stavu, pokud se nedohodne se správcem komunikace, že poškození odstraní sám.

(7) Ustanovení odstavců 5 a 6 platí i při poškození nebo znečištění, které způsobí nebo může způsobit závalu ve schůdnosti přechodů pro chodce na místních komunikacích a průjezdných úsecích silnic městy a obcemi, místních komunikací určených výhradně pro chodce a chodníků.

(8) Dojde-li ke sporu o náhradě nákladů podle odstavců 5 a 6, rozhodne o nich příslušný silniční správní orgán.

(9) O úhradě nákladů spojených s odstraněním poškození nebo znečištění pozemních komunikací způsobených vozidly ozbrojených sil a ozbrojených sborů platí zvláštní úprava.“

16. Za § 9 se vkládá § 9a, který včetně nadpisu zní:

³⁾ § 1 až 4 vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích.

⁴⁾ Čl. 94 Ústavy Československé socialistické republiky č. 100/1960 Sb.

„§ 9a

**Odpovědnost za škodu vzniklou uživatelům
dálnic, silnic a místních komunikací**

(1) Uživatelé dálnic, silnic nebo místních komunikací nemají nárok na náhradu škody, která jim vznikla ze stavebního stavu nebo dopravně technického stavu dálnic, silnic nebo místních komunikací.

(2) Správci dálnic, silnic a místních komunikací však odpovídají za škody vzniklé uživatelům těchto komunikací, jejichž příčinou byly závady ve sjízdnosti, ledaže prokáží, že nebylo v mezích možností tyto závady odstranit ani na ně předepsaným způsobem upozornit.

(3) Správci místních komunikací odpovídají za škody, jejichž příčinou byly závady ve schůdnosti na přechodech pro chodce na místních komunikacích a průjezdných úsecích silnic městy a obcemi, místních komunikací určených výhradně pro chodce a na chodnicích, ledaže prokáží, že nebylo v mezích možností tyto závady odstranit ani na ně předepsaným způsobem upozornit.

(4) Vlastníci, správci nebo uživatelé nemovitostí, které v zastavěném území hraničí se silnicí nebo místní komunikací, odpovídají za škody jejichž příčinou byly závady ve schůdnosti na přilehlých chodnicích, které vznikly znečištěním, náledím nebo sněhem a nebyly bez průtahů odstraněny.“

17. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Ochrana dálnic, silnic a místních komunikací

(1) Nikdo nesmí svojí činností ohrožovat dálnici, silnici nebo místní komunikaci a provoz na nich, ani ztěžovat jejich údržbu. Pro odvrácení takového ohrožení uloží příslušný silniční správní orgán v dohodě se zúčastněnými orgány nezbytná opatření; přitom může být též rozhodnuto po předchozím upozornění toho, kdo ohrožení vyvolal, že potřebná opatření budou provedena na jeho náklad.

(2) Vlastníci, správci nebo uživatelé nemovitostí v sousedství dálnice, silnice nebo místní komunikace musí dovolit, aby příslušný silniční správní orgán učinil na jejich pozemcích potřebná opatření k zabránění sesuvu skal a půdy, pádu kamení a stromů a k umožnění odtoku vody, vznikne-li toto nebezpečí výstavbou nebo provozem dálnice, silnice nebo místní komunikace, a nebo přírodními vlivy; vznikne-li však toto nebezpečí z jednání vlastníků, správců nebo uživatelů sousedních nemovitostí, jsou povinni učinit na dotčených pozemcích potřebná opatření vlastním nákladem.“

18. § 11 odst. 1 zní:

„(1) K ochraně dálnic, silnic a místních komunikací a provozu na nich mimo území zastavěné nebo určené k souvislému zastavění slouží silniční ochranná pásma. Pro jednotlivé druhy a kategorie těchto komunikací stanoví šíři ochranných pásem prováděcí předpis, a to u dálnic a silnic vyšších tříd v rozsahu 50 až 100 metrů od osy přilehlého jízdního pásu, u silnic nižších tříd a místních komunikací 15 až 25 metrů od osy vozovky. Silniční ochranné pásmo pro nově budované nebo rekonstruované dálnice, silnice a místní komunikace vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí.“

19. V § 11 odst. 2 a 3 se slovo „silnice“ nahrazují slovy „dálnice, silnice nebo místní komunikace“, slova „okresní národní výbor“ se nahrazují slovy „příslušný silniční správní orgán“ a slova „vlastník (uživatel) nemovitosti“ se nahrazují slovy „vlastník, správce nebo uživatel nemovitosti“.

20. Nadpis § 12 zní:

„Ochrana výstavby dálnic, silnic a místních komunikací“.

21. V § 12 se slovo „silnice“ nahrazuje slovy „dálnice, silnice a místní komunikace“, slova „stanovením stavební uzávěry v šíři silničních ochranných pásem (§ 11 odst. 1)“ se nahrazují slovy „územním rozhodnutím“, slova „rozhodnutí o přípustnosti stavby“ se nahrazují slovy „stavební povolení“ a slova „o stavebním řádu“ se nahrazují slovy „o územním plánování a stavebním řádu“.

22. V § 13 se slovo „silnic“ nahrazuje slovy „dálnic, silnic a místních komunikací“, slova „organizace silničního hospodářství“ se nahrazují slovy „správce komunikace“ a slova „okresní národní výbor“ se nahrazují slovy „příslušný silniční správní orgán“; slova „a umístování nadzemních a podzemních vedení všeho druhu“ se vypouštějí.

23. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Silniční zeleň

Silniční správní orgány dbají, aby byla na silničních pomocných pozemcích, popřípadě na jiných vhodných pozemcích tvořících součást dálnic, silnic a místních komunikací (svahy násypů, odpočívky a podobně), přiměřeně k místním podmínkám, pěstována vhodná silniční zeleň; přitom je třeba, aby nebyla ohrožována bezpečnost silničního provozu nebo neúměrně ztěžováno použití těchto pozemků k účelům správy dálnic, silnic nebo místních komunikací nebo k obhospodařování sousedních pozemků.“

24. V § 15 se slova „národních výborů a organizací silničního hospodářství“ nahrazují slovy

„příslušných silničních správních orgánů a správců komunikací“ a slovo „silnice“ se nahrazuje slovy „dálnice, silnice a místní komunikace“.

25. Nadpis oddílu 2 zní:

„Stavba dálnic, silnic a místních komunikací a jejich styk s okolím“.

26. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Povolování staveb

K zahájení stavby dálnice, silnice nebo místní komunikace a k jejich změnám je třeba stavební povolení, které vydává speciální stavební úřad podle zvláštních předpisů.²⁾ Při vydání stavebního povolení je nutno zabezpečit ochranu zemědělského půdního fondu (zejména orné půdy), lesního fondu, nerostného bohatství, životního prostředí, jakož i ochranu ostatních obecných zájmů, pokud budou stavbou dotčeny.“

27. V § 17 se slovo „silnic“ nahrazuje slovy „dálnic, silnic a místních komunikací“ a slova „o stavebním řádu“ se nahrazují slovy „o územním plánování a stavebním řádu“.

28. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

Styk s jinými komunikacemi, vedeními všeho druhu, vodami, vodohospodářskými a jinými díly a s územím, v němž jsou dobývány nerosty

(1) Je-li to z technických důvodů nutné nebo žádá-li to obecný zájem může dálnice, silnice a místní komunikace křížit jiné komunikace, vody, vodohospodářská a jiná díla, jakož i území, v němž jsou dobývány nerosty, nebo se jich jinak dotknout a nebo mohou být jimi křížena nebo jinak dotčena, a to způsobem přiměřeným potřebám národního hospodářství a místním poměrům tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných organizací (orgánů).

(2) Nová křížení silnic a místních komunikací s dráhami se zřizují zásadně mimo úroveň kolejí; výjimky povoluje příslušný silniční správní orgán v dohodě s dopravním inspektorátem a se souhlasem federálního ministerstva dopravy. Dosavadní křížení v úrovni kolejí musí být postupně podle plánu nahrazováno kříženími mimoúrovňovými.

(3) Elektrická, telekomunikační, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zařízení pro rozvod tepla a topných plynů (dále jen „vedení“), pokud nejsou zřizována pro potřeby dálnic, silnic nebo místních komunikací, nesmějí být umístována v jejich tělese a na silničních pomocných pozemcích, kromě případů dále uvedených.

(4) Při výstavbě nových sídlišť a při ucelené přestavbě stávající zástavby je bez souhlasu příslušného silničního správního orgánu dovoleno umísťovat vedení v chodnicích a v přilehlých zelených páslech v kabelových kanálech, kolektorech a stolách; kanalizační vedení může být umísťováno i v celém tělese silnice nebo místní komunikace. V území zastavěném je rovněž dovoleno bez souhlasu zřizovat vodovodní vedení též v tělese silnic a místních komunikací v případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení bez neúměrně vysokých nákladů a ostatní vedení je dovoleno umísťovat v chodnicích a v přilehlých zelených páslech; v tělese silnice I. třídy je dovoleno zřizovat hlavní vodovodní rozváděcí řad. Při obnově nebo rekonstrukci vodovodního vedení, s výjimkou hlavního vodovodního rozváděcího řadu uloženého v silnici I. třídy nebo při její rekonstrukci, jakož i obnově, je investor povinen uložit vedení do chrániček nebo kolektorů.

(5) Na základě povolení příslušného silničního správního orgánu lze v zastavěném území zřizovat v tělese silnic a místních komunikací telekomunikační podzemní vedení bez povinnosti je ukládat do kabelového kanálu nebo kolektoru a zařízení pro rozvod tepla a topných plynů v případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení bez neúměrně vysokých nákladů.

(6) Ke způsobu umístění vedení na dálnicích, silnicích a místních komunikacích nebo v jejich tělese, k provedení plánovaných oprav a údržby těchto vedení, jakož i k jejich odstranění, je třeba souhlasu příslušného silničního správního orgánu. Na udělení souhlasu se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(7) Mimo území zastavěné může příslušný silniční správní orgán v případech, kdy je vyloučena možnost jiného technického řešení bez neúměrně vysokých nákladů, povolit provést křížení podzemního vedení s dálnicemi, silnicemi nebo místními komunikacemi; tato křížení se zřizují v chráničkách nebo kolektorech, popřípadě tak, aby při jejich údržbě a opravách nedošlo k narušení dálnice, silnice nebo místní komunikace. Také případné umístění telekomunikačních podzemních vedení v silničním pomocném pozemku povoluje příslušný silniční správní orgán.

(8) Vedení, která svým umístěním a technickým provedením neodpovídají ustanovením tohoto zákona, musí být postupně v rámci plánovaných rekonstrukcí, přemístěna. Příslušný správce komunikace projedná se správcem vedení umístěných v tělese dálnice, silnice nebo místní komunikace, jejichž stav ohrožuje uvedené komunikace nebo jejich užívání, zejména bezpečnost provozu na nich, způsob a lhůty jejich přeložení nebo odstranění. Nedojde-li k dohodě, rozhodne příslušný silniční správní orgán.

(9) Má-li být zrušena dálnice, silnice nebo

místní komunikace v důsledku jiné investiční výstavby, je investor této výstavby povinen zajistit výstavbu náhradní dálnice, silnice nebo místní komunikace odpovídající dopravním potřebám.

(10) Jinak o styku dálnic, silnic a místních komunikací s vedeními všeho druhu, s vodami, vodohospodářskými a jinými díly a s územím, v němž jsou dobývány nerosty, jakož i o křížení silnic a místních komunikací s dráhami, o zabezpečení těchto křížení a o používání silnic a místních komunikací pro vedení kolejí drah platí zvláštní předpisy.“

29. § 19 včetně nadpisu zní:

„§ 19

Používání dálnic, silnic a místních komunikací při stavbách

(1) Má-li se při stavbách nebo těžebních pracích vyžadujících stavební povolení, popřípadě schválení podle zvláštních předpisů, nebo při terénních úpravách, pracích a zařízeních vyžadujících povolení stavebního úřadu, používat silnic nebo místních komunikací, jejichž stavebně technické vybavení neodpovídá provozu na pozemních komunikacích, musí být v dokumentaci těchto staveb zajištěny potřebné úpravy komunikace, a to v dohodě s jejím správcem. Nedojde-li k dohodě, určí rozsah potřebných úprav komunikace příslušný silniční správní orgán; provedení těchto úprav na vlastní náklad je povinen zajistit investor, popřípadě uživatel stavby.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro úpravy silnic a místních komunikací, jejichž stavebně technické vybavení již neodpovídá předmětu činnosti organizace, která je užívá.

(3) Povinnost k náhradě nákladů podle § 9 odstavců 7 a 8 není ustanovením odstavců 1 a 2 dotčena.“

30. Označení části třetí se vypouští.

31. § 20 včetně nadpisu zní:

„§ 20

Pevné překážky na dálnicích, silnicích a místních komunikacích

Na vozovce a krajnicích dálnic, silnic a místních komunikací nesmí být, s výjimkou dopravních značek a dopravních zařízení, umístovány předměty tvořící pevnou překážku. Stávající pevné překážky musí být ve lhůtách stanovených prováděcím předpisem odstraněny. V odůvodněných případech povoluje výjimky z tohoto zákazu silniční správní orgán, který může také stanovit odchylné lhůty pro odstranění sloupů nadzemních vedení.“

32. Nadpis části čtvrté zní:

„ÚČELOVÉ KOMUNIKACE“.

33. § 21 se vypouští.

34. § 22 odst. 2 zní:

„(2) Pro povolení stavby účelové komunikace platí ustanovení § 16.“

35. Za § 22 se vkládá část pátá, která zní:

„Část pátá

POKUTY ORGANIZACÍM

§ 22a

Pokuty organizacím

(1) Silniční správní orgán uloží pokutu až do výše 200 000 Kčs organizaci, která

- a) zničí, odstraní, poškodí, znečistí, zamění nebo zakryje dopravní značku nebo jiné zařízení, které je součástí dálnice, silnice, místní komunikace nebo účelové komunikace,
- b) zničí nebo poškodí silniční zeleň.

(2) Pokutu až do výše 500 000 Kčs uloží silniční správní orgán organizaci, která

- a) bez jeho souhlasu nebo povolení, popřípadě za nedodržení podmínek v povolení stanovených, provádí výkopové práce v tělese pozemní komunikace (s výjimkou havárií), zřizuje nadzemní i podzemní vedení všeho druhu nebo umísťuje na komunikaci různá jiná zařízení a předměty,
- b) neodstraní bez průtahů poškození nebo znečistění dálnice, silnice nebo místní komunikace, kterým způsobila nebo mohla způsobit závalu ve sjízdnosti nebo schůdnosti, a nevede komunikaci do původního stavu,
- c) překročí lhůty stanovené pro uzavírku provozu na dálnici, silnici nebo místní komunikaci.

(3) Při určení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu, době trvání, protiprávní činnosti a k rozsahu způsobené škody.

(4) Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se silniční správní orgán dověděl o tom, že organizace porušila nebo nesplnila svou povinnost, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(5) Pokuta je splatná do patnácti dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(6) Pokuty plynou do státního rozpočtu federace nebo do rozpočtů národních výborů, a to podle působnosti silničního správního orgánu, který pokutu uložil.“

36. Dosavadní část pátá se označuje jako část šestá.

37. § 23 včetně nadpisu zní:

„§ 23

Vztah ke správnímu řádu

Není-li výslovně stanoveno jinak, vztahují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.“

38. § 24 včetně nadpisu zní:

„§ 24

Zmocňovací ustanovení

Federální ministerstvo dopravy vydá k provedení tohoto zákona obecně závazné právní předpisy, které

- a) stanoví rozdělení silnic a místních komunikací podle dopravního významu,
- b) podrobněji upraví připojování pozemních komunikací, zřizování sjezdů ze silnic nebo místních komunikací na sousední nemovitosti, zařazování pozemních komunikací do silniční sítě nebo do sítě místních komunikací a vyřazování komunikací z těchto sítí,
- c) blíže vymezí práva a povinnosti uživatelů a správců dálnic, silnic a místních komunikací,
- d) blíže vymezí pojmy průjezdní úsek silnice, stavební stav, dopravně technický stav, sjízdnost a schůdnost dálnic, silnic a místních komunikací,
- e) stanoví podmínky pro povolování uzavírek a objížděk dálnic, silnic a místních komuni-

kací, zvláštního užívání těchto komunikací a jejich ochrany,

- f) blíže určí součásti dálnic, silnic a místních komunikací, stanoví šíři ochranných pásem dálnic, silnic a místních komunikací a zásady pro využití silničních pomocných pozemků,
- g) upraví podrobnosti styku pozemních komunikací s vedeními všeho druhu,
- h) vymezí pojem pevné překážky na dálnicích, silnicích nebo místních komunikacích, stanoví postup při jejím odstraňování a rozsah výjimek ze zákazu podle § 20,
- i) stanoví zásady pro výkon státního odborného dozoru nad pozemními komunikacemi,
- j) určí režim účelových komunikací,
- k) stanoví zásady pěstování silniční zeleně.“

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona o pozemních komunikacích (silniční zákon), jak vyplývá ze změn a doplňků provedených pozdějšími předpisy.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1984.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

28

ZÁKON

ze dne 22. března 1984

o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Při využívání jaderné energie je nezbytné zabezpečit jadernou bezpečnost jaderných zařízení, a tím zabránit ohrožení životního prostředí, zdraví a životů lidí.

§ 2

(1) Jadernými zařízeními se pro účely tohoto zákona rozumí investiční a provozní celky, jejichž součástí je jaderný reaktor využívající štěpnou řetězovou reakci k výrobě energie nebo jako zdroj ionizujícího záření, dále zařízení pro skladování, zpracování, ukládání a dopravu jaderných materiálů, které se spotřebovávají při štěpné řetězové reakci nebo vznikají při provozu jaderného reaktoru.

(2) Jadernou bezpečností se pro účely tohoto zákona rozumí stav a schopnost jaderného zařízení a jeho obsluhy zabránit nekontrolovatelnému rozvoji štěpné řetězové reakce a nedovolenému úniku radioaktivních látek a ionizujícího záření do životního prostředí.

(3) Odpovědnou organizací se pro účely tohoto zákona rozumí

- organizace, která zajišťuje výstavbu jaderného zařízení do jeho převzetí,
- organizace, která od převzetí jaderného zařízení zajišťuje jeho provoz,
- organizace, která zajišťuje přepravu jaderných materiálů.

ČÁST DRUHÁ

PŮSOBNOST A ÚKOLY ČESKOSLOVENSKÉ KOMISE PRO ATOMOVOU ENERGIÍ

§ 3

(1) Státní dozor nad jadernou bezpečností jaderných zařízení (dále jen „státní dozor“) vy-

konává Československá komise pro atomovou energii (dále jen „Komise“).

(2) Za řádný výkon státního dozoru odpovídá předseda Komise.

§ 4

Jaderná zařízení podléhají státnímu dozoru. V pochybnostech, zda jde o jaderné zařízení, rozhoduje Komise.

§ 5

(1) Při výkonu státního dozoru Komise

- dozírá, jak orgány a organizace dodržují požadavky a podmínky jaderné bezpečnosti jaderných zařízení, zejména podmínky nezávadnosti chodu a připravenosti všech jejich technických částí i činnosti pracovníků v jejich souhrnu tak, aby jaderné zařízení bylo trvale udržováno v bezpečném stavu a řízeno způsobem zabraňujícím vzniku nehod a omezujícím jejich případné následky,
- spolupracuje v zájmu úplného a účinného zabezpečení všestranné nezávadnosti provozu jaderných zařízení s orgány státní správy, jejichž dozoru jaderná zařízení podléhají podle zvláštních předpisů,
- projednává s odpovědnou organizací a s příslušnými orgány návrhy opatření ke zvýšení jaderné bezpečnosti jaderných zařízení.

(2) Komise dále

- podílí se na trvalém zvyšování úrovně jaderné bezpečnosti jaderných zařízení využíváním výsledků rozvoje vědy a techniky, zkušeností získaných z provozu jaderných zařízení a z mezinárodní spolupráce v této oblasti a jejich předáváním orgánům a organizacím zajišťujícím přípravu, výrobu, výstavbu a provoz jaderných zařízení,
- plní své úkoly v souladu s mezinárodními úmluvami, kterými je Československá socialistická republika v dané oblasti vázána.

§ 6

(1) Komise vydává na základě žádosti odpo-

vědné organizace a po posouzení předložené dokumentace z hlediska jaderné bezpečnosti souhlas

- a) tvořící závazný podklad pro stavební úřad k rozhodování v územním, stavebním a kolaudačním řízení a v řízení o odstranění stavby, jejíž součástí je jaderné zařízení,
- b) k jednotlivým etapám uvádění jaderného zařízení do provozu, zejména k zavázení jaderného paliva do reaktoru, k zahájení fyzikálního spouštění, energetického spouštění a zkušebního provozu jaderného zařízení,
- c) k provedení změn ovlivňujících jadernou bezpečnost jaderného zařízení,
- d) k použití zařízení pro dopravu jaderných materiálů a k jejich přepravě,
- e) ke skladování, zpracování a ukládání jaderných materiálů.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 vydá Komise nejpozději do dvou měsíců po předložení příslušné dokumentace.

§ 7

(1) Komise schvaluje pro jednotlivá jaderná zařízení na podkladě zdůvodněného návrhu předloženého odpovědnou organizací

- a) souhrn jejich mezních stavů a parametrů, které nesmějí být z hlediska jaderné bezpečnosti překročeny, a podmínky, které musí být zároveň dodrženy (dále jen „limity a podmínky“),
- b) programy zajištění jakosti vybraných zařízení z hlediska jaderné bezpečnosti,
- c) programy uvádění do provozu včetně programů fyzikálního a energetického spouštění, pokud to jejich povaha vyžaduje,
- d) změny limitů a podmínek, programů uvádění do provozu a způsobu zabezpečení jaderné bezpečnosti jaderného zařízení.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 vydá Komise nejpozději do dvou měsíců po předložení příslušné dokumentace.

§ 8

(1) Komise

- a) určí pracovní činnosti (funkce), které mají bezprostřední vliv na jadernou bezpečnost a které mohou vykonávat pouze pracovníci, jejichž zvláštní odborná způsobilost byla ověřena úspěšným složením zkoušky před státní zkušební komisí (dále jen „vybraní pracovníci“),
- b) stanoví způsob, lhůty a podmínky ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků,
- c) určí provozní předpisy pro jaderná zařízení, jejichž znalost je součástí zvláštní odborné

způsobilosti vybraných pracovníků (dále jen „vybrané provozní předpisy“).

(2) Komise

- a) uděluje a odnímá organizacím oprávnění k přípravě vybraných pracovníků po posouzení technického vybavení organizací a odborné způsobilosti jejich pracovníků,
- b) schvaluje učební osnovy a způsob přípravy vybraných pracovníků na základě návrhu organizace oprávněné k přípravě vybraných pracovníků,
- c) vydává a odnímá příslušná oprávnění k činnosti vybraných pracovníků; vydáváním těchto oprávnění může Komise pověřit organizace oprávněné k přípravě vybraných pracovníků.

(3) Předseda Komise ustavuje Státní zkušební komisi pro ověřování zvláštní odborné způsobilosti vybraných pracovníků jaderných zařízení a jmenuje a odvolává předsedu a členy této komise.

ČÁST TŘETÍ

KONTROLNÍ ČINNOST

§ 9

(1) Kontrolní činnost při výkonu státního dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení provádějí hlavní inspektor a inspektoři jaderné bezpečnosti.

(2) Hlavní inspektor je ustanovován a odvoláván předsedou Komise.

(3) Inspektoři jaderné bezpečnosti jsou pracovníci Komise pověřeni jejím předsedou; řídí je hlavní inspektor.

(4) Hlavní inspektor a inspektoři jaderné bezpečnosti musí mít vysokoškolské vzdělání příslušného směru a přiměřenou praxi v oboru.

§ 10

Inspektoři jaderné bezpečnosti jsou oprávněni

- a) uložit odpovědné organizaci, aby ve stanovené lhůtě zpracovala opatření a časový postup k odstranění odchylek od schválené dokumentace, zejména limitů a podmínek,
- b) uložit, pokud zjistili odchylku od schválených limitů a podmínek bezprostředně ohrožující jadernou bezpečnost, aby odpovědná organizace bezodkladně provedla nezbytná opatření,
- c) uložit odpovědné organizaci provedení technických kontrol, revizí nebo zkoušek provozní způsobilosti zařízení, strojů nebo jejich souborů, jestliže jsou podle zjištění inspektora nezbytné pro ověření jaderné bezpečnosti,

- d) prověřovat zvláštní odbornou způsobilost vybraných pracovníků, zejména znalost limitů a podmínek a vybraných provozních předpisů,
- e) odebrat oprávnění k činnosti, nepodrobí-li se vybraný pracovník prověření podle písmena d) nebo projeví-li neznalost limitů a podmínek a vybraných provozních předpisů, a předat je ke konečnému vyřízení tomu, kdo toto oprávnění vydal,
- f) vstupovat při výkonu kontroly do objektů, v nichž se jaderná zařízení nebo jejich části navrhuje, projektují, vyrábějí, staví, uvádějí do provozu, provozují, opravují, rekonstruují a vyřazují z provozu, a vyžadovat potřebné doklady a informace.

§ 11

Inspektoři jaderné bezpečnosti při výkonu státního dozoru kontrolují:

- a) jak je zajišťováno dodržování požadavků a podmínek jaderné bezpečnosti, stav jaderného zařízení, dodržování schválených limitů a podmínek a vybraných provozních předpisů,
- b) zda odpovědná organizace zajišťuje jadernou bezpečnost v souladu s podmínkami stanovenými ve vydaných rozhodnutích Komise a schválenou dokumentací,
- c) připravenost jaderného zařízení k uvedení do provozu, zejména k zavážení jaderného paliva do reaktoru, k jednotlivým etapám fyzikálního a energetického spouštění, ke zkušebnímu provozu a k trvalému provozu,
- d) opatření k zajištění jaderné bezpečnosti při provádění změn na jaderném zařízení, při vyřazování z provozu a po vyřazení jaderného zařízení z provozu.

§ 12

(1) O provedené kontrole vypracuje inspektor jaderné bezpečnosti protokol a projedná jej s vedoucím odpovědné organizace.

(2) Při zjištění zvláště závažných skutečností a naléhavosti jejich nápravy s ohledem na jadernou bezpečnost jaderného zařízení informuje inspektor jaderné bezpečnosti neprodleně hlavního inspektora.

§ 13

Předseda Komise a v jeho nepřítomnosti hlavní inspektor nařídí v případě nebezpečí z prodlení při vzniku závažných skutečností z hlediska jaderné bezpečnosti nezbytná opatření včetně snížení výkonu nebo zastavení provozu jaderného zařízení.

ČÁST ČTVRTÁ

POVINNOSTI ORGÁNŮ A ORGANIZACÍ

§ 14

(1) Odpovědná organizace je povinna:

- a) předkládat Komisi příslušnou dokumentaci potřebnou pro vydání jejího souhlasu, schválení nebo posouzení,
- b) vytvářet inspektorům jaderné bezpečnosti potřebné podmínky pro výkon dozoru,
- c) prokazovat inspektorům jaderné bezpečnosti plnění všech stanovených povinností při zajišťování jaderné bezpečnosti jaderného zařízení,
- d) informovat neprodleně příslušného inspektora jaderné bezpečnosti a Komisi o závažných skutečnostech, zejména o mimořádných událostech ovlivňujících jadernou bezpečnost jaderného zařízení,
- e) provést neprodleně, v případě odchýlení od schválených limitů a podmínek, nezbytná opatření k obnovení souladu se schválenými limity a podmínkami; nelze-li tento soulad obnovit, snížit výkon jaderného zařízení, popřípadě zastavit jeho provoz,
- f) splnit opatření uložená podle ustanovení § 10 a 13.

(2) Odpovědnost za jadernou bezpečnost jaderného zařízení jako celku má odpovědná organizace.

§ 15

(1) Organizace a orgány, které navrhuje, projektují a umísťují jaderná zařízení, navrhuje a vyrábějí stroje, jejich součásti a soubory zařízení a strojů pro jaderná zařízení včetně materiálů k jejich výrobě, zabezpečují a provádějí výstavbu, jaderná zařízení uvádějí do provozu, provozují, opravují, rekonstruují a vyřazují je z provozu, jsou povinny dodržovat požadavky jaderné bezpečnosti, jakož i podmínky jaderné bezpečnosti stanovené Komisí při výkonu státního dozoru.

(2) Organizace, které se podílejí na plnění činností uvedených v odstavci 1, jsou povinny poskytovat odpovědné organizaci úplné podklady potřebné pro dokumentaci předkládanou Komisí.

ČÁST PÁTÁ

PROTIHAVARIJNÍ OPATŘENÍ

§ 16

(1) Ochrana pracovníků jaderných zařízení a obyvatelstva a opatření v národním hospodářství jsou v případě radiační havárie jaderného zařízení zabezpečovány podle havarijních plánů; u zaří-

zení pro dopravu jsou zabezpečovány podle havarijních řádů.

(2) Postup pro sestavování, vyhodnocování a úpravy havarijních plánů a havarijních řádů, jakož i případy, kdy se vnější havarijní plány nevypracovávají, stanoví Komise v dohodě s příslušnými orgány.

(3) Vypracování vnitřního havarijního plánu jaderného zařízení pro ochranu pracovníků tohoto zařízení a vnějšího havarijního plánu pro ochranu obyvatelstva a okolí jaderného zařízení zabezpečuje odpovědná organizace. U zařízení pro dopravu jaderných materiálů zabezpečuje vypracování havarijního řádu dopravce na základě závazných podkladů přepravce.

(4) Po kladném posouzení Komisí z hlediska jaderné bezpečnosti schvalují

- a) vnitřní havarijní plány vedoucích organizací zajišťujících provoz jaderných zařízení,
- b) vnější havarijní plány příslušné národní výbory,
- c) havarijní řády ústřední orgán dopravce.

(5) Bez schválených havarijních plánů nelze zahájit uvádění jaderného zařízení do provozu a bez schválených havarijních řádů nelze realizovat přepravu jaderných materiálů.

ČÁST ŠESTÁ

POKUTY

§ 17

Pokuty organizacím a pracovníkům

(1) Komise může uložit odpovědné organizaci

- a) za ohrožení nebo porušení jaderné bezpečnosti tím, že nesplnila podmínky souhlasu vydaného Komisí, nepřijala včas opatření k odstranění nedostatků a závad zjištěných při kontrole jaderného zařízení, nesplnila stanovená opatření v určených lhůtách, nedodržela programy zajištění jakosti zařízení, porušila schválený program uvádění jaderného zařízení do provozu, schválené limity a podmínky nebo obecně závazné právní předpisy o jaderné bezpečnosti jaderných zařízení pokutu až do částky 1 milión Kčs,
- b) za zatajení informací významných pro výkon dozoru nebo včasné neoznámení skutečností důležitých z hlediska jaderné bezpečnosti a za zařazení pracovníka k výkonu činnosti, pro kterou nesplňuje podmínku zvláštní odborné způsobilosti [§ 8 odst. 1 písm. a)] pokutu až do částky 100 000 Kčs.

(2) Pracovníkům odpovědných organizací mů-

že Komise, nejde-li o trestný čin nebo přečin, uložit pokutu až do částky 10 000 Kčs,

- a) dojde-li jejich zaviněním k ohrožení nebo porušení jaderné bezpečnosti jaderného zařízení tím, že nedodrželi předpisy pro zajištění jaderné bezpečnosti, zejména schválený program uvádění jaderného zařízení do provozu, vybrané provozní předpisy, schválené limity a podmínky,
- b) zatajili-li skutečnost důležitou pro výkon dozoru nebo jestliže odmítli při kontrole spolupracovat s inspektory jaderné bezpečnosti.

(3) Byla-li uložena pracovníku pokuta podle odstavce 2, nelze mu z téhož důvodu uložit pokutu podle jiných právních předpisů.

(4) Při ukládání pokuty vychází Komise ze závažnosti nedostatků nebo porušení jaderné bezpečnosti a u pracovníků i z míry zavinění a její výši stanoví tak, aby uložená pokuta účinně působila k odstranění nedostatků.

§ 18

Lhůty ukládání a výnos pokut

(1) Pokuty (§ 17) lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy inspektor jaderné bezpečnosti zjistil porušení nebo nesplnění povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti nebo kdy povinnost měla být splněna.

(2) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu federace; jejich správu vykonává Komise.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 19

Na řízení podle tohoto zákona s výjimkou řízení o pokutách se nevztahují obecné předpisy o správním řízení (správní řád).¹⁾

§ 20

Působnost orgánů státní správy týkající se nebo související s výstavbou, provozem a vyřazováním jaderných zařízení z provozu podle zvláštních předpisů není tímto zákonem dotčena. Tyto orgány s Komisí navzájem spolupracují a poskytují si podklady a rozhodnutí týkající se bezpečnosti jaderných zařízení.

§ 21

Komise vydává ve spolupráci s federálním ministerstvem paliv a energetiky obecně závazné právní předpisy o jaderné bezpečnosti při projektování, výstavbě a provozu jaderných zařízení, jimiž upraví zejména

¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

- a) postup při umisťování jaderných zařízení,
b) zajištění jakosti vybraných zařízení v jaderné energetice,
c) skladování, zpracování a ukládání jaderných materiálů,
d) dopravu jaderných materiálů,
e) fyzickou ochranu jaderných zařízení a jaderných materiálů,
f) postup při vyřazování jaderných zařízení z provozu.

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

29

Z Á K O N

ze dne 22. března 1984

o soustavě základních a středních škol
(školský zákon)

Vysoká úroveň, prohlubování a zdokonalování socialistické výchovy a vzdělanosti mladé generace i všech pracujících je jedním ze základních předpokladů dalšího rozvoje socialistické společnosti, její ekonomiky a kultury, upevňování socialistických výrobních vztahů a socialistického způsobu života. Úloha výchovy a vzdělání nabývá zvláště na důležitosti v etapě vědeckotechnické revoluce a má zásadní význam pro rychlejší uplatňování jejích výsledků v praxi.

Výchova a vzdělávání v Československé socialistické republice jsou věcí celé společnosti a uskutečňují se pod vedením Komunistické strany Československa a socialistického státu, jsou založeny na vědeckém světovém názoru, na těsném spojení školy se životem a prací lidu a opírají se o nejnovější poznatky vědy a techniky. Smyslem a hlavním úkolem výchovy a vzdělávání je připravit mládež pro život a práci v rozvinuté socialistické společnosti a obranu socialistické vlasti. Hlavní úloha při plnění tohoto úkolu připadá škole.

Rozhodujícím činitelem výchovně vzdělávacího procesu ve školách jsou učitelé a další pedagogičtí pracovníci. Škola v úzké spolupráci s rodinou, společenskými organizacemi, zejména Socialistickým svazem mládeže a jeho pionýrskou organizací, Revolučním odborovým hnutím a dalšími výchovnými institucemi státu usiluje o jednotu výchovy a vzdělávání a pečuje o zdravý vývoj žáků aktivním rozvíjením jejich duševních i tělesných schopností.

Státní orgány a socialistické organizace vytvářejí podmínky pro přípravu mládeže pro výkon povolání.

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Č Á S T P R V N Í
Z Á K L A D N Í U S T A N O V E N Í

§ 1

Základní školy a střední školy jsou součástí Československé výchovně vzdělávací soustavy a

svými výchovně vzdělávacími cíli a obsahem tvoří jednotný celek.

§ 2

(1) Soustavu základních a středních škol tvoří základní škola, střední odborné učiliště, gymnázium, střední odborná škola a školy pro mládež vyžadující zvláštní péči.

(2) Ministerstvo školství České socialistické republiky v České socialistické republice a ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky ve Slovenské socialistické republice [dále jen „ministerstva školství“] stanoví obecně závazným právním předpisem typy a názvy jednotlivých druhů škol uvedených v odstavci 1.

§ 3

Výchova a vzdělávání se uskutečňují v jazyce českém nebo slovenském. Občanům maďarské, německé, polské a ukrajinské (rusínské) národnosti se v rozsahu přiměřeném zájmům jejich národného rozvoje zabezpečuje právo na vzdělání v jejich jazyce.

§ 4

(1) Výchova a vzdělávání jsou bezplatné.

(2) V rozsahu stanoveném vládou Československé socialistické republiky se žákům bezplatně poskytují učebnice a učební texty a základní školní potřeby.

Č Á S T D R U H Á

Z Á K L A D N Í Š K O L A

§ 5

(1) Základní škola poskytuje základy všeobecného polytechnického vzdělání; zabezpečuje rozumovou výchovu, výchovu k vědeckému světovému názoru, ideově politickou výchovu, výchovu k socialistickému vlastenectví, socialistickému a proletářskému internacionalismu, mravní, pracovní, estetickou, tělesnou výchovu a brannou výchovu žáků.

(2) Základní škola připravuje žáky pro studium ve všech druzích středních škol.

(3) Základní školu navštěvují žáci nejdéle do splnění povinné školní docházky (§ 34).

§ 6

(1) Základní škola má osm ročníků; ročníky první až čtvrtý tvoří první stupeň základní školy, ročníky pátý až osmý druhý stupeň základní školy. První stupeň základní školy poskytuje základní vědomosti a dovednosti, základní poznatky o přírodě a společnosti, základní pracovní návyky a návyky kolektivního jednání. Druhý stupeň obsahově navazuje na první stupeň a rozvíjí výchovný a vzdělávací základ, získaný na prvním stupni.

(2) V místech, kde nejsou podmínky pro zřízení všech osmi ročníků základní školy, může se zřídit základní škola jen s ročníky prvního stupně. Žáci, kteří ukončí poslední ročník takové školy, pokračují v povinné školní docházce v základní škole se všemi ročníky, do jejíhož obvodu patří základní škola s ročníky prvního stupně.

ČÁST TŘETÍ

STŘEDNÍ ŠKOLY

DÍL PRVNÍ

VÝCHOVA A VZDĚLÁVÁNÍ VE STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

§ 7

(1) Střední školy poskytují žákům, nejde-li o žáky podle § 19 odst. 3, střední vzdělání a úplné střední vzdělání a připravují je pro výkon povolání a činnosti v národním hospodářství, správě, kultuře a v ostatních oblastech života socialistické společnosti; připravují žáky i pro studium na vysokých školách.

(2) Střední školy uplatňují jednotu výchovy a vzdělávání, spojení školy se životem a usilují o všestranný harmonický rozvoj osobnosti mladého člověka; přitom formují jeho marxistickoleninské světonázorové přesvědčení, socialistické ideově politické uvědomění, jeho intelektuální a mravní rozvoj, vychovávají jej k socialistickému vlastenectví, socialistickému a proletářskému internacionálistismu, k třídní uvědomělosti a odborné zdatnosti, připravují jej na tvorivou práci a odbornou činnost v povolání, na obranu socialistické vlasti a na bohatý kulturní život; poskytují výchovu estetickou a tělesnou.

(3) Střední školy se člení na tyto druhy: střední odborné učiliště, gymnázium a střední odbornou školu.

§ 8

(1) Střední vzdělání zahrnuje všeobecné polytechnické vzdělání a základy odborné přípravy; získává se úspěšným ukončením druhého ročníku střední školy.

(2) Úplné střední vzdělání zahrnuje střední vzdělání, obsahově širší a hlubší všeobecné polytechnické vzdělání a odbornou přípravu, diferencovanou podle studijních oborů; získává se úspěšným vykonáním maturitní zkoušky ve střední škole.

(3) Odborná příprava je součástí výchovy a vzdělávání ve středních školách, v níž si žáci osvojují vědomosti a dovednosti umožňující kvalifikovaný výkon povolání a odborných činností; ukončuje se v učebních oborech úspěšným vykonáním závěrečné zkoušky, ve studijních oborech úspěšným vykonáním maturitní zkoušky.

DÍL DRUHÝ

STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ

§ 9

Výchova a vzdělávání ve středním odborném učilišti

(1) Střední odborné učiliště připravuje v nejméně dvouletém studiu pro výkon dělnických povolání a odborných činností odpovídajících příslušnému učebnímu oboru. Toto studium se ukončuje závěrečnou zkouškou.

(2) Střední odborné učiliště připravuje ve čtyřletém studiu pro výkon dělnických povolání odpovídajících příslušnému studijnímu oboru, jakož i pro některé technicko-hospodářské činnosti provozního charakteru; připravuje i pro studium na vysoké škole. Toto studium se ukončuje maturitní zkouškou.

(3) Střední odborné učiliště zajišťuje teoretické vyučování, praktické vyučování a výchovu mimo vyučování.

(4) Doba studia ve středním odborném učilišti se dělí v souladu s učebními plány a učebními osnovami na přípravné období a období odborného rozvoje.

§ 10

Zřizování a zrušování středních odborných učilišť

(1) Střední odborné učiliště zřizuje a zrušuje

- a) generální ředitel výrobní hospodářské jednotky nebo orgán, který pro účely tohoto zákona plní funkci obdobnou funkci generálního ředitele; v oborech (odvětvích), kde nejsou výrobní hospodářské jednotky, určí příslušný ústřední orgán, který orgán pro tyto účely plní funkci obdobnou funkci generálního ředitele výrobní hospodářské jednotky,

- b) národní výbor pro organizace řízené nebo spravované národními výbory,
- c) ve výjimečných případech se souhlasem ministerstev školství ředitel hospodářské organizace určené příslušným ústředním orgánem.

(2) Střední odborná učiliště se zřizují a zrušují podle stanovené sítě škol.¹⁾ Ke zřízení (zrušení) středního odborného učiliště uvedeného v odstavci 1 písm. a) a c) je třeba souhlasu národního výboru a příslušného ústředního orgánu.

(3) Organizační začlenění středního odborného učiliště určí statut, stanovy nebo jiný obdobný organizační předpis vydaný příslušným orgánem podle zvláštních předpisů.²⁾

(4) Vnitřní organizační uspořádání středního odborného učiliště upravuje organizační řád vydaný orgánem, který střední odborné učiliště zřídil.

§ 11

Úkoly orgánů

(1) Orgány, které zřizují střední odborná učiliště, odpovídají za přípravu mládeže pro povolání v těchto učilištích a v rozsahu své působnosti je řídí.

(2) Ústřední orgány a národní výbory v oboru své působnosti řídí a plánují přípravu mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích.

(3) Ministerstva školství stanoví po projednání se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazným právním předpisem postup ústředních orgánů a národních výborů při řízení a plánování přípravy mládeže pro povolání ve středních odborných učilištích.

(4) Ministerstva školství a národní výbory

vykonávají státní správu vůči středním odborným učilištím podle zvláštních předpisů.³⁾

§ 12

Finanční, materiální a kádrové zabezpečení středních odborných učilišť

(1) Finanční a materiální prostředky na provoz a rozvoj středních odborných učilišť, s výjimkou nákladů uvedených v odstavci 3, zabezpečují orgány, které střední odborná učiliště zřídily; tyto orgány zabezpečují střední odborná učiliště i kádrově.

(2) Jsou-li ve středním odborném učilišti připravováni žáci i pro organizaci mimo působnost orgánu, který střední odborné učiliště zřídil (dále jen „jiná organizace“), je tato organizace povinna hradit poměrný díl nákladů vynaložených na jejich přípravu.

(3) Osobní náklady na učitele teoretického vyučování středních odborných učilišť a náklady na učebnice, učební texty a základní školní potřeby poskytované žákům bezplatně hradí národní výbory ze svých prostředků.

(4) Finanční a materiální prostředky uvedené v odstavci 1 zabezpečuje národní výbor, který zřídil střední odborné učiliště podle § 10 odst. 1 písm. b), od organizací, pro něž je střední odborné učiliště zřízeno.

(5) Náklady na provoz a rozvoj středních odborných učilišť pro mládež vyžadující zvláštní péči (§ 30) a zvláštních odborných učilišť (§ 32) mohou hradit národní výbory zcela nebo zčásti ze svých prostředků.

§ 13

Povinnosti orgánů a organizací k žákům středních odborných učilišť

(1) Orgány, které střední odborná učiliště zřídily, zabezpečují žákům těchto středních od-

¹⁾ § 3 odst. 2 a § 14 odst. 2 písm. b) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady o státní správě ve školství a zákon České národní rady o školských zařízeních.

§ 3 odst. 2 a § 14 odst. 2 písm. b) zákona Slovenské národní rady č. 79/1978 Sb., o státní správě ve školství, ve znění zákona Slovenské národní rady č. 32/1984 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon Slovenské národní rady o státní správě ve školství a zákon Slovenské národní rady o školských zařízeních.

²⁾ § 46 a 90 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 45/1983 Sb.).

Nařízení vlády ČSSR č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

§ 22 odst. 2 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 31/1983 Sb. a č. 35/1983 Sb.).

§ 10 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

Nařízení vlády ČSSR č. 137/1975 Sb., kterým se vydávají Vzorové stanovy jednotných zemědělských družstev a upravuje postup při vypracování a schvalování stanov družstva, jejich změn a doplňků.

³⁾ Zákon ČNR č. 77/1978 Sb., ve znění zákona ČNR č. 49/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upravuje působnost místních národních výborů ve střediskových obcích, a zákona ČNR č. 31/1984 Sb.

Zákon SNR č. 79/1978 Sb., ve znění zákona SNR č. 52/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních výborech a upravuje působnost místních národních výborů ve střediskových obcích, a zákona SNR č. 32/1984 Sb.

borných učilišť přípravu pro budoucí povolání v rozsahu stanoveném tímto zákonem a dalšími obecně závaznými právními předpisy.

(2) Organizace, k níž je střední odborné učiliště organizačně přičleněno, se podílí na vytváření podmínek pro výchovu a vzdělávání žáků; při tom je povinna zejména

- a) vytvářet příznivé podmínky pro uplatnění a rozvíjení schopností a iniciativy žáků,
- b) vést žáky ke svědomitému plnění povinností stanovených školním řádem, k osvojování nové techniky a pokrokových metod, k bezpečné práci a soudružské spolupráci,
- c) poskytovat žákům finanční a hmotné zabezpečení v rozsahu stanoveném obecně závaznými právními předpisy.

(3) Orgán, který rozhodl o zrušení, rozdělení, sloučení nebo o změně hospodářské činnosti organizace uvedené v odstavci 2, současně určí organizaci, která převezme povinnosti k žákům středních odborných učilišť.

§ 14

Příprava žáků pro jiné organizace

Národní výbor může po projednání s orgánem, který střední odborné učiliště zřídil, určit v souladu s národohospodářským plánem, že ve středním odborném učilišti budou připravováni žáci i pro jiné organizace (§ 12 odst. 2).

DÍL TŘETÍ

§ 15

Gymnázium

(1) Gymnázium je všeobecně vzdělávací polytechnickou školou poskytující i odbornou přípravu. Přípravuje pro studium na vysokých školách a pro výkon některých odborných činností a povolání v národním hospodářství, správě, kultuře a dalších oblastech včetně povolání dělnických.

(2) Studium v gymnáziu trvá čtyři roky a ukončuje se maturitní zkouškou.

DÍL ČTVRTÝ

Střední odborná škola

§ 16

(1) Střední odborná škola připravuje pro výkon odborných činností, zejména technicko-hospodářských, zdravotnických, sociálně právních, správních, ekonomických, pedagogických, uměleckých, kulturních a pro výkon dělnických povolání; připravuje i pro studium na vysoké škole.

(2) Studium ve střední odborné škole trvá čtyři roky a ukončuje se maturitní zkouškou.

§ 17

Konzervatoř

(1) Konzervatoř je specifický typ střední odborné školy, která připravuje pro obory zpěvu, hudby, tance, hudebně dramatického a dramatického umění. Přípravuje i pro studium na vysoké škole.

(2) Studium v konzervatoři trvá čtyři roky a ukončuje se maturitní zkouškou.

(3) Na studium podle odstavců 1 a 2 navazuje pomaturitní studium v konzervatoři, organizované zpravidla denní formou. V něm se žáci zdokonalují pro kvalifikovaný výkon svého uměleckého povolání. Toto studium se ukončuje absolventskou zkouškou.

DÍL PÁTÝ

STUDIUM VE STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

Přijímání ke studiu ve středních školách

§ 18

Ke studiu ve středních školách se přijímají žáci, popřípadě pracující podle schopností, vědomostí, zájmů a zdravotního stavu a v souladu s potřebami socialistické společnosti.

§ 19

(1) Ke studiu ve středních školách se přijímají žáci, kteří úspěšně ukončili základní školu.

(2) Žákům, kteří nebyli přijati ke studiu ve střední škole, do které se přihlásili, nebo přihlášku ke studiu ve střední škole nepodali, ani si nevybrali žádnou střední školu, kterou jim národní výbor nabídl v rámci volných míst ve středních školách, zabezpečí po projednání s jejich zákonnými zástupci dokončení povinné školní docházky národní výbor ve středních školách jim určených za podmínek uvedených v § 18 a s přihlednutím k místu bydliště žáka.

(3) Žáci, kteří ukončili vzdělávání v základní škole v nižším než osmém ročníku nebo osmý ročník neukončili úspěšně a nepokračují v plnění povinné školní docházky v základní škole, se přijímají do středního odborného učiliště do učebních oborů se zvláště upravenými učebními plány, kde se jim zabezpečí odborná příprava pro výkon povolání odpovídajícího zvolenému učebnímu oboru a jejich schopnostem.

(4) Ke studiu ve středních školách se přijímají také pracující, kteří získali základy vzdělání v základní škole nebo základní vzdělání podle dřívějších předpisů.

(5) Ministerstva školství stanoví obecně zá-

vazným právním předpisem po projednání s příslušnými ústředními orgány

a) podrobnosti o přijímání žáků ke studiu ve středních školách včetně určení studijních nebo učebních oborů, u kterých se nevyžaduje přijímací zkouška, a podmínky, za nichž lze přijímací zkoušku prominout; u středních zdravotnických škol v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky v České socialistické republice a s ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky ve Slovenské socialistické republice (dále jen „ministerstva zdravotnictví“),

b) učební obory ve středních odborných učilištích určené pro žáky základní školy, kteří ukončili vzdělávání v základní škole v nižším než osmém ročníku nebo základní školu úspěšně neukončili.

§ 20

Formy a průběh studia ve středních školách

(1) Studium ve středních školách se organizuje jako denní studium, studium při zaměstnání nebo kombinované studium podle studijních oborů a ve středních odborných učilištích i podle učebních oborů.

(2) Při studiu ve střední škole se umožňuje změna studijního nebo učebního oboru, přestup na jinou školu, opakování ročníku a přerušení studia.⁴⁾

(3) Ministerstva školství stanoví po projednání se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazným právním předpisem rozsah, podmínky, délku, průběh studia ve středních školách a soustavu studijních a učebních oborů; u středních zdravotnických škol v dohodě s ministerstvy zdravotnictví.

§ 21

Studium při zaměstnání, kombinované studium a studium jednotlivých vyučovacích předmětů

(1) Studium při zaměstnání se organizuje jako večerní (směnné), dálkové nebo externí.

(2) Studium při zaměstnání lze kombinovat s denním studiem (kombinované studium).

(3) Vzdělání dosažené ve středních školách studiem při zaměstnání nebo kombinovaným studiem je rovnocenné se vzděláním získaným v denním studiu.

(4) Pro prohloubení dosaženého vzdělání mohou střední školy organizovat i studium jednotlivých vyučovacích předmětů.

(5) Ministerstva školství stanoví po projed-

nání se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazným právním předpisem délku a organizaci studia při zaměstnání a kombinovaného studia, jakož i organizaci studia jednotlivých vyučovacích předmětů; u středních zdravotnických škol v dohodě s ministerstvy zdravotnictví.

§ 22

Praktické vyučování

(1) Praktické vyučování je nedílnou součástí výchovy a vzdělávání ve středních školách a ve zvláštních odborných učilištích; uskutečňuje se v něm spojení výchovy a vzdělávání s praxí, důsledné osvojení příslušných dovedností a získání schopností využívat vědomostí v praxi.

(2) Hlavními formami praktického vyučování jsou odborný výcvik, cvičení, učební praxe a odborná (umělecká) praxe. Odborná (umělecká) praxe může být uskutečňována i v období školních prázdnin po dobu stanovenou pro jednotlivé studijní (učební) obory učebními plány a učebními osnovami.

(3) Praktické vyučování se uskutečňuje ve školách a ve školských zařízeních a v orgánech a organizacích v oboru působnosti ústředních orgánů nebo národních výborů. Orgány a organizace jsou povinny pro praktické vyučování vytvářet potřebné podmínky, bezplatně poskytovat stanovené učební pomůcky a hradit osobní a věcné náklady spojené s praktickým vyučováním, které se v těchto orgánech a organizacích uskutečňuje.

§ 23

Společensky prospěšná práce

(1) Společensky prospěšná práce žáků středních škol a žáků zvláštních odborných učilišť, kteří splnili povinnou školní docházku, je součástí jejich výchovy a vzdělávání. Ve výjimečných případech se mohou společensky prospěšné práce účastnit i žáci starší patnácti let. Společensky prospěšná práce je organizována na zásadě dobrovolnosti.

(2) Účast žáků na společensky prospěšné práci se organizuje podle zásad stanovených vládou Československé socialistické republiky.

§ 24

Finanční a hmotné zabezpečení žáků středních škol a žáků zvláštních odborných učilišť

(1) Žákům středních odborných učilišť a zvláštních odborných učilišť se poskytuje z prostředků socialistických organizací finanční a hmotné zabezpečení, kterým se sledují výchovné cíle v souladu s potřebami národního hospodářství. Finanční zabezpečení se poskytuje formou odměn. Kromě těchto odměn lze poskytovat oborové stipendium diferencované podle potřeb ná-

⁴⁾ § 26, 26a a 26b zákona ČNR č. 77/1978 Sb., ve znění zákona ČNR č. 31/1984 Sb.

§ 26, 26a a 26b zákona SNR č. 79/1978 Sb., ve znění zákona SNR č. 32/1984 Sb.

rodního hospodářství. Hmotné zabezpečení zahrnuje zejména stravování a ubytování; žákům může být poskytnuto i další hmotné zabezpečení. Finanční a hmotné zabezpečení lze poskytovat i v období školních prázdnin. Žákům studijních a učebních oborů, v nichž je to odůvodněno perspektivní potřebou kvalifikovaných pracovníků nebo komplexností jejich výchovy, jakož i žákům, u nichž je to odůvodněno jejich sociálními poměry nebo zdravotním stavem, lze poskytnout v přípravném období ubytování a stravování bezplatně.

(2) Žákům gymnázií a středních odborných škol může být poskytnuto stipendium a hmotné zabezpečení s přihlédnutím k jejich sociálním poměrům a prospěchu. Hmotné zabezpečení zahrnuje zejména stravování a ubytování. Žákům může být poskytnuto stipendium a hmotné zabezpečení ze státních rozpočtových prostředků nebo z prostředků socialistických organizací.

(3) Podrobnosti o finančním a hmotném zabezpečení žáků středních škol a zvláštních odborných učilišť stanoví obecně závazným právním předpisem ministerstva školství a ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky v České socialistické republice a ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky ve Slovenské socialistické republice (dále jen „ministerstva práce a sociálních věcí“) po projednání se zúčastněnými ústředními orgány podle zásad stanovených vládou Československé socialistické republiky.

§ 25

Ukončení studia ve středních školách

(1) V gymnáziu, střední odborné škole a ve studijních oborech středního odborného učiliště se studium ukončuje maturitní zkouškou, v učebních oborech středního odborného učiliště závěrečnou zkouškou. Dnem následujícím po dni, kdy žák vykonal úspěšně maturitní zkoušku nebo závěrečnou zkoušku, přestává být žákem školy.

(2) Nevykonal-li žák středního odborného učiliště v určeném termínu úspěšně závěrečnou zkoušku v učebním oboru a byla mu povolena opravná zkouška, odklad zkoušky nebo její opakování, zachovávají se mu práva a povinnosti žáka do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po dni, kdy měl závěrečnou zkoušku konat.

(3) Nevykonal-li žák v určeném termínu úspěšně maturitní zkoušku a byla mu povolena opravná zkouška, odklad zkoušky nebo její opakování, zachovávají se mu práva a povinnosti žáka do konce školního roku, v němž měl studium ukončit.

(4) Zánikem práv a povinností žáka podle

odstavců 2 a 3 není dotčena možnost vykonat závěrečnou zkoušku nebo maturitní zkoušku.

(5) Žákem přestává být také ten žák, který po splnění povinné školní docházky zanechá studia nebo mu nebylo povoleno opakování ročníku nebo závěrečné zkoušky nebo maturitní zkoušky nebo je ze studia vyloučen.

(6) Bylo-li žákovi studium přerušeno, přestává být žákem po dobu přerušeni studia.

(7) Ministerstva školství stanoví obecně závazným právním předpisem bližší podmínky ukončování studia ve středních školách; u středních zdravotnických škol v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 26

Pomaturitní studium

(1) Střední školy organizují pomaturitní studium, které je určeno pro uchazeče, kteří získali úplné střední vzdělání. V pomaturitním studiu si studující doplňují a prohlubují dosažené vzdělání, zdokonalují se pro kvalifikovaný výkon povolání, specializují se pro konkrétní činnosti anebo získávají odbornou kvalifikaci studiem v jiném studijním oboru, než ve kterém vykonali maturitní zkoušku.

(2) Pomaturitní studium se organizuje zpravidla formou studia při zaměstnání.

(3) Ministerstva školství, a pokud jde o zdravotnické studijní obory ministerstva zdravotnictví, stanoví po projednání se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazným právním předpisem podmínky, obsah, organizací, formu, délku, obory pomaturitního studia a způsob jeho ukončování.

§ 27

Podmínky pro přijímání a studium cizinců v československých středních školách upravují zvláštní předpisy.

ČÁST ČTVRTÁ

ŠKOLY PRO MLÁDEŽ VYŽADUJÍCÍ ZVLÁŠTNÍ PÉČI

§ 28

(1) Školy pro mládež vyžadující zvláštní péči poskytují pomocí zvláštních výchovných a vyučovacích metod, prostředků a forem výchovu a vzdělávání žákům mentálně, smyslově nebo tělesně postiženým, žákům s vadami řeči, žákům s více vadami, žákům obtížně vychovatelným a žákům nemocným a oslabeným, umístěným ve zdravotnických zařízeních; připravují tyto žáky k začlenění do pracovního procesu a života společnosti.

(2) Školami pro mládež vyžadující zvláštní péči jsou základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči a střední školy pro mládež vyžadující zvláštní péči; vzdělání získané v těchto školách je rovnocenně vzdělání získanému v základních školách a v ostatních středních školách.

(3) Pokud tento zákon nestanoví jinak, vztahují se na základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči ustanovení vztahující se na základní školu, a na střední školy pro mládež vyžadující zvláštní péči ustanovení vztahující se na střední školy.

(4) Školami pro mládež vyžadující zvláštní péči jsou také zvláštní školy, zvláštní odborná učiliště a pomocné školy.

(5) Do základních škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, do zvláštních škol a do pomocných škol zařazuje žáky národní výbor.

(6) Ministerstva školství stanoví po projednání s ministerstvy zdravotnictví a ministerstvy práce a sociálních věcí obecně závazným právním předpisem podmínky pro zařazení žáků do základních škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, do zvláštních škol, do pomocných škol a podmínky pro přijímání žáků do zvláštních odborných učilišť.

§ 29

Základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči

(1) Základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči poskytují žákům výchovu a vzdělávání podle § 5 a 6 způsobem přiměřeným jejich postižení; zřizují se jako školy pro žáky sluchově postižené, pro žáky zrakově postižené, pro žáky s vadami řeči, pro žáky tělesně postižené, pro žáky s více vadami, pro žáky obtížně vychovatelné a pro žáky nemocné a oslabené umístěné ve zdravotnických zařízeních.

(2) Základní školy pro mládež vyžadující zvláštní péči mají osm ročníků; ministerstva školství stanoví obecně závazným právním předpisem školy, které mají devět ročníků.

§ 30

Střední školy pro mládež vyžadující zvláštní péči

(1) Střední školy pro mládež vyžadující zvláštní péči poskytují žákům výchovu a vzdělávání podle § 7 a 8 způsobem přiměřeným jejich postižení; ve středních školách pro mládež vyžadující zvláštní péči se vzdělávají smyslově nebo tělesně postižení žáci a žáci obtížně vychovatelní, pokud se nemohou vzdělávat společně se žáky ostatních středních škol.

(2) Střední školy pro mládež vyžadující

zvláštní péči se člení na tyto druhy: střední odborná učiliště, gymnázia a střední odborné školy.

(3) Národní výbory mohou zřizovat střední odborná učiliště pro mládež vyžadující zvláštní péči i pro přípravu mládeže pro dělnická povolání, která nebude připravována pro určitou organizaci.

(4) Ministerstva školství po projednání s ministerstvy zdravotnictví a s ministerstvy práce a sociálních věcí mohou obecně závazným právním předpisem prodloužit délku studia ve středních školách pro mládež vyžadující zvláštní péči až o dva roky.

§ 31

Zvláštní škola

(1) Ve zvláštní škole se vzdělávají žáci s takovými rozumovými nedostatky, pro které se nemohou s úspěchem vzdělávat v základní škole, ani v základní škole pro mládež vyžadující zvláštní péči.

(2) Ve zvláštní škole jsou žáci s ohledem na stupeň rozumové vyspělosti vyučováni podle rozdílných učebních osnov. Podle učebních osnov pro rozumově vyspělejší se vyučují žáci, u nichž lze předpokládat, že po ukončení vzdělávání ve zvláštní škole budou moci získat odbornou přípravu. Podle učebních osnov pro rozumově opožděnější se vyučují žáci, kteří jsou schopni samostatně pracovat, ale jejichž pracovní a společenské uplatnění musí být řízeno jinými osobami.

(3) Zvláštní školu navštěvují žáci nejdéle do splnění povinné školní docházky (§ 34 odst. 4).

§ 32

Zvláštní odborné učiliště

(1) Zvláštní odborné učiliště poskytuje odbornou přípravu v učebních oborech s upravenými učebními plány.

(2) Zvláštní odborné učiliště připravuje pro výkon povolání odpovídajících příslušnému učebnímu oboru. Příprava trvá dva až tři roky. Příprava ve zvláštním odborném učilišti se ukončuje úspěšným vykonáním závěrečné zkoušky.

(3) Zvláštní odborné učiliště může též poskytovat přípravu pro výkon jednoduchých činností žáků, kteří jsou schopni samostatně pracovat, ale jejichž pracovní a společenské uplatnění musí být řízeno jinými osobami.

(4) Zvláštní odborné učiliště se zřizuje a zrušuje podle § 10 a vztahují se na ně ustanovení § 11 až 14, § 20 odst. 2 a § 25 odst. 1, 2, 4, 5 a 6; národní výbory mohou zřizovat zvláštní odborné učiliště i pro přípravu mládeže pro dělnická povolání, která nebude připravována pro určitou organizaci.

(5) Ministerstva školství stanoví obecně závazným právním předpisem po projednání s příslušnými ústředními orgány soustavu učebních oborů, délku přípravy v jednotlivých učebních oborech a délku přípravy pro výkon jednoduchých činností a způsob jejího ukončení ve zvláštních odborných učilištích.

§ 33

Pomocná škola

Pomocná škola vychovává a vzdělává obtížně vzdělatelné žáky s takovými nedostatky rozumového vývoje, pro které se nemohou vzdělávat ani ve zvláštní škole, jsou však schopni osvojit si alespoň některé prvky vzdělání. Obsah výchovně vzdělávací činnosti se zaměřuje na vypěstování návyků sebeobsluhy, osobní hygieny a na rozvíjení přiměřených poznatků a pracovních dovedností s předměty denní potřeby. Pomocnou školu navštěvují žáci do splnění povinné školní docházky (§ 34 odst. 2).

Č Á S T P Ā T Ā

POVINNÁ ŠKOLNÍ DOCHÁZKA

§ 34

Začátek, délka a plnění povinné školní docházky

(1) Povinná školní docházka začíná počátkem školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dovrší šestý rok věku. Dítě, které dovrší šestý rok věku v době od počátku školního roku do konce roku kalendářního, může být přijato do školy, je-li tělesně i duševně přiměřeně vyspělé a požádá-li o to jeho zákonný zástupce, pěstoun nebo občan, popřípadě ústav, jemuž bylo dítě na základě soudního rozhodnutí svěřeno do výchovy. Není-li dítě po dovršení šestého roku věku tělesně nebo duševně přiměřeně vyspělé, odloží mu národní výbor začátek povinné školní docházky o jeden školní rok.

(2) Povinná školní docházka trvá deset let. Povinná školní docházka do pomocné školy trvá osm let.

(3) Povinnou školní docházku plní žáci, nede-li o žáky podle § 42 odst. 1, v základní škole a v prvním a druhém ročníku střední školy, pokud jí nespĺnili jen v základní škole; žáci škol pro mládež vyžadující zvláštní péči plní povinnou školní docházku v těchto školách. Povinnou školní docházku splní žáci ukončením období školního vyučování školního roku, v němž dovrší poslední rok povinné školní docházky.

(4) Žáci zvláštní školy plní povinnou školní docházku v této škole a v prvním a druhém ročníku zvláštního odborného učiliště, pokud jí nespĺnili jen ve zvláštní škole (§ 31).

§ 35

Plnění povinné školní docházky ve školách určených národními výbory

Žáci, kteří úspěšně ukončili základní školu a nemají splněnou povinnou školní docházku a nebyli přijati ke studiu ve střední škole, do které se přihlásili nebo přihlášku ke studiu ve střední škole nepodal ani si nevybrali žádnou střední školu, kterou jim národní výbor nabídl v rámci volných míst ve středních školách, dokončí plnění povinné školní docházky ve středních školách určených národními výbory (§ 19 odst. 2).

§ 36

Přihlašovací povinnost a péče o školní docházku

Zákonný zástupce dítěte, pěstoun nebo občan, popřípadě ústav, jemuž bylo dítě na základě soudního rozhodnutí svěřeno do výchovy, je povinen přihlásit školou povinné dítě k zápisu do školy a dbát, aby docházelo do školy pravidelně a včas; je též povinen vyjádřit se k přihlášce žáka do střední školy. Přihlásil-li žáka k docházce do školní družiny nebo do školního klubu, je povinen dbát, aby i tam docházel žák pravidelně a včas.

§ 37

Osvobození od povinnosti docházet do školy a osvobození od povinné školní docházky

(1) Žáka, který pro svůj zdravotní stav nemůže docházet do školy, osvobodí národní výbor trvale nebo dočasně od této povinnosti; současně rozhodne o jiném způsobu jeho vzdělávání.

(2) Dítě, které pro svůj duševní stav není schopné vzdělávání, osvobodí národní výbor od povinné školní docházky.

Č Á S T Š E S T Ā

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 38

Školní rok

(1) Školní rok začíná 1. září běžného roku a končí 31. srpna následujícího roku; člení se na období školního vyučování a období školních prázdnin.

(2) Ministerstva školství stanoví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o organizaci školního roku.

§ 39

Učební plány a učební osnovy

(1) Ve školách se vyučuje podle učebních plá-

nů a učebních osnov, které vydávají ministerstva školství.

(2) Učební plány a učební osnovy všeobecně vzdělávacích předmětů pro střední zdravotnické školy vydávají ministerstva školství v dohodě s ministerstvy zdravotnictví; učební plány a učební osnovy odborných předmětů pro tyto školy vydávají ministerstva zdravotnictví v dohodě s ministerstvy školství. Učební plány a učební osnovy pro ostatní střední školy vydávají ministerstva školství po projednání se zúčastněnými ústředními orgány.

§ 40

Učebnice a učební texty

(1) Při výchově a vzdělávání se používá učebnic a učebních textů, které schvalují ministerstva školství.

(2) Učebnice a učební texty všeobecně vzdělávacích předmětů pro střední zdravotnické školy schvalují ministerstva školství v dohodě s ministerstvy zdravotnictví; učebnice a učební texty odborných předmětů pro tyto školy schvalují ministerstva zdravotnictví.

Rozvíjení mimořádného nadání a talentů žáků

§ 41

V základních a středních školách se vytvářejí podmínky pro rozvíjení mimořádného nadání a talentů žáků. Mohou se též zřizovat školy nebo třídy s rozšířenou výukou některých předmětů nebo skupin předmětů a školy poskytující výchovu a vzdělávání, které se jinak získává v základní škole nebo ve střední škole, popřípadě v základní škole i ve střední škole společně.

§ 42

(1) Mimořádně nadaný a talentovaný žák může ukončit základní školu dříve než za osm let.

(2) Mimořádně nadaným a talentovaným žákům středních škol může ředitel školy v odůvodněných případech povolit studium podle individuálního studijního plánu, v němž při zachování obsahu a rozsahu stanoveného učebním plánem a učebními osnovami příslušného studijního oboru je určena zvláštní organizace výuky a délka studia.

§ 43

Ministerstva školství stanoví v dohodě s ministerstvy zdravotnictví obecně závazným práv-

ním předpisem podmínky pro rozvíjení mimořádného nadání a talentů žáků.

§ 44

Školy s celodenní výchovou a internátní školy

(1) V souladu s potřebami společnosti se může zřizovat základní škola, střední školy a školy pro mládež vyžadující zvláštní péči jako školy s celodenní výchovou nebo jako internátní školy. Školy s celodenní výchovou poskytují žákům kromě vzdělávání i celodenní výchovu a stravování, internátní školy též ubytování.

(2) Pro žáky, které je třeba ze závažných důvodů ubytovat v místě školy, lze v základní škole nebo ve škole pro mládež vyžadující zvláštní péči zřídit internát a ve střední škole domov mládeže jako součásti školy, v nichž se žákům poskytuje kromě výchovy i ubytování a stravování.

§ 45

Součásti škol

(1) Součástí škol jsou školní družina, školní klub, školní knihovna, internát, domov mládeže, popřípadě jiné součásti, které určí ministerstva školství.

(2) Vyžaduje-li to účelnější organizace výchovně vzdělávací práce nebo jiný závažný důvod, může být místo součásti školy zřízeno mimoškolní výchovné zařízení podle zvláštních předpisů.⁵⁾

§ 46

Výchovné poradenství

Školám, školským zařízením, orgánům a zařízením národních výborů zabezpečujícím péči o děti a mládež a rozmístění mládeže, organizacím, žákům a jejich zákonným zástupcům a pěstounům se v otázkách výchovy a vzdělávání dětí a mládeže poskytuje poradenská služba výchovného poradenství. Úkoly a organizaci výchovného poradenství upravují zvláštní předpisy.⁶⁾

§ 47

Spolupráce škol se Socialistickým svazem mládeže a jeho pionýrskou organizací

(1) Na výchovném procesu se žáky se podílejí Socialistický svaz mládeže a jeho pionýrská organizace, a to v základní škole a ve zvláštní škole Pionýrská organizace Socialistického svazu

⁵⁾ § 18 zákona České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních.

§ 18 zákona Slovenské národní rady č. 78/1978 Sb., o školských zařízeních.

⁶⁾ § 33 až 36 zákona ČNR č. 76/1978 Sb., ve znění zákona ČNR č. 31/1984 Sb.

§ 33 až 36 zákona SNR č. 78/1978 Sb., ve znění zákona SNR č. 32/1984 Sb.

mládeže a ve středních školách a ve zvláštním odborném učilišti Socialistický svaz mládeže.

(2) Školy spolupracují se Socialistickým svazem mládeže a jeho pionýrskou organizací zejména při rozvoji ideově politické výchovy, společenské, studijní a pracovní aktivity žáků, při vytváření organizační základny těchto organizací ve školách a při zájmové činnosti žáků.

(3) Zásady spolupráce škol se Socialistickým svazem mládeže a jeho pionýrskou organizací dohodnou ministerstva školství s příslušným ústředním výborem Socialistického svazu mládeže.

§ 48

Pomoc praxe školám

Ústřední orgány a socialistické organizace poskytují základním školám, středním školám a školám pro mládež vyžadující zvláštní péči pomoc při výchově vzdělávací činnosti, při rozvoji škol, zejména při modernizaci obsahu výchovy a vzdělávání a při vytváření kádrových a materiálně technických podmínek pro činnosti škol a pomáhají učitelům a ostatním pedagogickým pracovníkům v jejich společensky důležité práci.

§ 49

Péče o bezpečnost a ochranu zdraví žáků

(1) Orgány, organizace a školy, které zabezpečují výchovu a vzdělávání, zajišťují bezpečnost a ochranu zdraví žáků při jejich výchově a vzdělávání a při činnostech, které s tím přímo souvisejí; soustavně vytvářejí podmínky pro bezpečnost a ochranu zdraví žáků a kontrolují jejich dodržování. Zvláštní předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví zůstávají nedotčeny.

(2) Ministerstva školství mohou vydávat v dohodě s ministerstvy zdravotnictví a s Českým úřadem bezpečnosti práce v České socialistické republice a se Slovenským úřadem bezpečnosti práce ve Slovenské socialistické republice obecně závazné právní předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví žáků při vyučování a při výchově mimo vyučování.

ČÁST SEDMÁ

PRACOVNÍCI ŠKOL

§ 50

Pedagogičtí pracovníci

(1) Pedagogickými pracovníky jsou učitelé a další pracovníci, kteří se podílejí na výchově

a vzdělávání dětí, mládeže nebo dospělých v odvětví školství nebo v jiném odvětví zabezpečujícím přípravu pro povolání, v jejichž pracovní náplni převahuje výchovně vzdělávací činnost.

(2) Učitelé vyučují a vychovávají děti a mládež nebo dospělé v základních školách, ve středních školách nebo ve školách pro mládež vyžadující zvláštní péči nebo vykonávají obdobnou činnost podle zvláštních předpisů.

§ 51

Způsobilost a povinnosti pedagogických pracovníků

(1) Pedagogickým pracovníkem může být ten, kdo má odbornou a pedagogickou způsobilost, je občansky bezúhonný a morálně vyspělý.

(2) Pedagogičtí pracovníci vychovávají žáky v souladu s cíli a úkoly státní školské politiky; jsou povinni se na svou práci svědomitě připravovat a dále se vzdělávat.

(3) Ministerstva školství stanoví v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí obecně závazným právním předpisem podmínky odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků.

(4) Ministerstva školství stanoví obecně závazným právním předpisem organizaci, obsah, rozsah a formy dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

§ 52

Pracovníci středních odborných učilišť a zvláštních odborných učilišť

(1) Ředitelé a ostatní pracovníci středních odborných učilišť a zvláštních odborných učilišť s výjimkou učitelů⁷⁾ jsou pracovníky výrobní hospodářské jednotky nebo organizace, k níž je střední odborné učiliště nebo zvláštní odborné učiliště organizačně přičleněno.

(2) K ustanovení do funkce ředitele středního odborného učiliště a zvláštního odborného učiliště a k uvolnění z této funkce je třeba souhlasu národního výboru.⁸⁾

ČÁST OSMÁ

ŠKOLY ŘÍZENÉ JINÝMI ORGÁNY

§ 53

(1) Vojenskými středními školami jsou vojenská gymnázia, vojenské střední odborné ško-

⁷⁾ § 13 zákona ČNR č. 77/1978 Sb., ve znění zákona ČNR č. 31/1984 Sb.

§ 13 zákona SNR č. 79/1978 Sb., ve znění zákona SNR č. 32/1984 Sb.

⁸⁾ § 11 odst. 4 písm. c) zákona ČNR č. 77/1978 Sb., ve znění zákona ČNR č. 31/1984 Sb.

§ 11 odst. 4 písm. c) zákona SNR č. 79/1978 Sb., ve znění zákona SNR č. 32/1984 Sb.

ly a vojenská střední odborná učiliště; ustanovení tohoto zákona se na tyto školy vztahují s výjimkou ustanovení § 5, 6, § 10 až 12, § 13 odst. 3, § 14, § 19 odst. 2, 3 a 5 písm. b), § 24, § 28 až 33, § 34 odst. 1 a 4, § 35, 37, § 42 odst. 1, § 46, 52, § 54 až 57, § 60 až 63, § 64 odst. 1, 4, 5, 6 a 7, § 65 až 67.

(2) Vojenské střední školy řídí federální ministerstvo národní obrany. Při zajišťování povinné školní docházky a ve věcech všeobecně pedagogických postupuje v dohodě s ministerstvy školství.

(3) Působnost ve věcech středních škol, kterou mají ministerstva školství nebo jiné státní orgány, vykonává vůči vojenským středním školám federální ministerstvo národní obrany nebo ministr národní obrany Československé socialistické republiky.

(4) Služební poměry žáků a učitelů vojenských středních škol, kteří jsou vojáky v činné službě, se řídí zvláštními předpisy.⁹⁾

§ 54

(1) Střední školy Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra jsou školami podle tohoto zákona; jeho ustanovení se na ně vztahují s výjimkou ustanovení § 5, 6, § 9 až 14, § 16 odst. 2, § 17, § 19 odst. 2, 3 a 5 písm. b), § 24, § 28 až 33, § 34 odst. 1 a 4, § 35 až 37, § 41, § 42 odst. 1, § 44 odst. 2, § 45 odst. 2, § 46, § 52, 53, § 55 až 57, § 58 písm. b), § 60 až 69; ustanovení § 25, 38, § 45 odst. 1 a § 51 se na ně vztahují přiměřeně.

(2) Střední školy Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra řídí federální ministerstvo vnitra. Při zajišťování povinné školní docházky a ve věcech všeobecně pedagogických postupuje v dohodě s ministerstvy školství.

(3) Působnost, kterou podle tohoto zákona mají ministerstva školství nebo jiné státní orgány, vykonává ve věcech středních škol Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra federální ministerstvo vnitra nebo ministr vnitra Československé socialistické republiky.

(4) Služební poměry žáků a učitelů středních škol Sboru národní bezpečnosti a vojsk ministerstva vnitra, kteří jsou ve služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti a vojáků v činné službě vojsk ministerstva vnitra se řídí zvláštními předpisy.¹⁰⁾

⁹⁾ Branný zákon č. 92/1949 Sb. (úplné znění č. 121/1978 Sb.).

Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků (úplné znění č. 122/1978 Sb.).

Zákon č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Branný zákon č. 92/1949 Sb. (úplné znění č. 121/1978 Sb.).

§ 55

(1) Střední školy požární ochrany jsou školami podle tohoto zákona; jeho ustanovení se na ně vztahují s výjimkou ustanovení § 5, 6, 10, 11, § 12 odst. 2, 3, 4 a 5, § 13 odst. 3, § 14, 15, § 16 odst. 2, § 17, § 19 odst. 2, 3 a 5 písm. b), § 24, § 25 odst. 2 a 3, § 28 až 37, § 38 odst. 1, § 42 odst. 1, § 45 odst. 2, § 46, § 52 až 54, § 56, 57, § 58 písm. b), § 60 až 63, § 64 odst. 1, 3, 4, 5, 6 a 7, § 65 až 69; ustanovení § 51 se na ně vztahuje přiměřeně.

(2) Střední školy požární ochrany v České socialistické republice řídí ministerstvo vnitra České socialistické republiky, střední školy požární ochrany ve Slovenské socialistické republice řídí ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky; ve věcech všeobecně pedagogických postupují tato ministerstva v dohodě s ministerstvy školství.

(3) Působnost, kterou mají ministerstva školství nebo jiné státní orgány, vykonávají ve věcech středních škol požární ochrany ministerstvo vnitra České socialistické republiky v České socialistické republice a ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky ve Slovenské socialistické republice.

§ 56

(1) Střední školy Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky a střední školy Sboru nápravné výchovy Slovenské socialistické republiky jsou školami podle tohoto zákona; jeho ustanovení se na ně vztahují s výjimkou ustanovení § 5, 6, § 9 až 14, § 16 odst. 2, § 17, § 19 odst. 2, 3 a 5 písm. b), § 24, § 28 až 37, § 41, § 42 odst. 1, § 44 odst. 2, § 45 odst. 2, § 46, § 52 až 55, § 57, § 58 písm. b), § 60 až 69; ustanovení § 25, 38, § 45 odst. 1 a § 51 se na ně vztahují přiměřeně.

(2) Střední školy Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky řídí ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky, střední školy Sboru nápravné výchovy Slovenské socialistické republiky řídí ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky; ve věcech všeobecně pedagogických postupují tato ministerstva v dohodě s ministerstvy školství.

(3) Působnost ve věcech středních škol, kterou mají ministerstva školství nebo jiné státní orgány, vykonávají vůči středním školám Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky ministerstvo spravedlnosti České socialistické

republiky a vůči středním školám Sboru nápravné výchovy Slovenské socialistické republiky ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky.

(4) Služební poměry žáků a učitelů středních škol sborů nápravné výchovy, kteří jsou ve služebním poměru příslušníků sborů nápravné výchovy, se řídí zvláštními předpisy.¹¹⁾

§ 57

Na střední odborná učiliště a zvláštní odborná učiliště, ve kterých se připravují pro povolání občané ve výkonu trestu odnětí svobody, se vztahují ustanovení § 1 až 4, § 7 až 9, § 20, 22, § 25 odst. 1, § 32, § 34 odst. 2, 3 a 4, § 39, 40, § 48 až 51, § 56 odst. 2 a 3, § 58 písm. a) a § 59; ustanovení § 10 až 13, § 21, § 25 odst. 2 a 3, § 28 a 30 se na ně vztahují přiměřeně.

ČÁST DEVÁTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

§ 58

Ministerstva školství

- a) řídí pokusné ověřování organizace, forem i obsahu výchovy a vzdělávání v základní škole, ve středních školách a ve školách pro mládež vyžadující zvláštní péči,
- b) vydávají s předchozím souhlasem příslušných orgánů Revolučního odborového hnutí pracovní řády pro pedagogické pracovníky a ostatní pracovníky škol a školských zařízení, pro které plní úkoly organizace vyplývající z pracovních vztahů národní výbor,
- c) vydávají po projednání se zúčastněnými ústředními orgány vzorové pracovní řády pro pedagogické pracovníky středních odborných učilišť a zvláštních odborných učilišť (§ 52 odst. 1).

§ 59

Stupně vzdělání získané podle dosavadních předpisů zůstávají nedotčeny.

§ 60

Pro občany, kteří nezískali vzdělání, které poskytuje základní škola, může základní škola organizovat kurzy pro získání tohoto vzdělání.

ČÁST DESÁTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 61

(1) Ve výjimečných případech může být se souhlasem ministerstva školství zřízeno střední

odborné učiliště, které zajišťuje pouze teoretické vyučování. Pro jeho zřizování a zrušování platí § 10 s tím, že jde-li o střední odborné učiliště, které se zřizuje podle § 10 odst. 1 písm. a) nebo písm. c), podává návrh příslušný ústřední orgán s vyjádřením národního výboru.

(2) Pro žáky středního odborného učiliště, které zajišťuje pouze teoretické vyučování, zajišťuje praktické vyučování a výchovu mimo vyučování středisko praktického vyučování. Středisko praktického vyučování zřizuje ředitel (vedoucí) organizace, pro kterou se žáci připravují pro výkon povolání, se souhlasem generálního ředitele výrobní hospodářské jednotky nebo orgánu, který plní funkci obdobnou funkci generálního ředitele výrobní hospodářské jednotky, se souhlasem národního výboru, příslušného ústředního orgánu a ministerstva školství. Ve středisku praktického vyučování mohou být připravováni žáci i pro jiné organizace; ustanovení § 12 odst. 2 a § 14 platí obdobně. Národní výbor může zřídit středisko praktického vyučování pro přípravu mládeže vyžadující zvláštní péči i pro potřebu organizací, které neřídí ani nespravuje, popřípadě pro přípravu mládeže, která nebude připravována pro určité organizace.

(3) Vláda České socialistické republiky a vláda Slovenské socialistické republiky na návrh ministerstev školství stanoví nařízením dobu, od které nelze postupovat podle odstavců 1 a 2, a den, kterým střední odborná učiliště zajišťující pouze teoretické vyučování a střediska praktického vyučování zaniknou.

(4) Vedoucí a ostatní pracovníci středisek praktického vyučování jsou pracovníky organizace, v níž je toto středisko organizačně začleněno.

§ 62

(1) Vedoucího střediska praktického vyučování ustanovuje do funkce a uvolňuje z ní ředitel (vedoucí) organizace, pro kterou se žáci připravují pro výkon dělnických povolání, se souhlasem generálního ředitele výrobní hospodářské jednotky nebo orgánu, který plní funkci obdobnou funkci generálního ředitele výrobní hospodářské jednotky, a národního výboru.

(2) Vedoucí střediska praktického vyučování je podřízen řediteli (vedoucímu) organizace, který zřídil toto středisko, a odpovídá za odbornou úroveň praktického vyučování a za výchovu mimo vyučování. V otázkách výchovy a vyučování je vedoucí střediska praktického vyučování metodicky řízen ředitelem středního odborného učiliště, které poskytuje žákům teoretické vyučování.

(3) Organizace, v níž je středisko praktického vyučování organizačně začleněno, hraje ná-

¹¹⁾ Zákon č. 100/1970 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

klady na jeho provoz a rozvoj. Jsou-li ve středisku praktického vyučování připravováni žáci i pro jiné organizace, jsou tyto organizace povinny hradit poměrný díl nákladů vynaložených na jejich přípravu.

§ 63

Žáci středních odborných učilišť a žáci zvláštních odborných učilišť, kteří splnili povinnou školní docházku, konají v období školních prázdnin odbornou praxi v určených organizacích v rozsahu nejdéle čtyř týdnů. Ministerstva školství mohou po projednání se zúčastněnými ústředními orgány délku této praxe v období školních prázdnin zkrátit.

§ 64

(1) Žáci devátého ročníku základní devítileté školy ve školním roce 1983/84 ukončí základní devítiletou školu a získají základní vzdělání podle dosavadních předpisů.

(2) Žáci, kteří jsou ke dni 1. září 1984 žáky druhého nebo vyššího ročníku středních škol, ukončí studium podle dosavadních předpisů.

(3) Střední školy pro pracující se zruší dnem 31. srpna 1984; studující v těchto školách pokračují ve studiu ve středních odborných učilištích.

(4) Pracovněprávní vztahy žáků středních odborných učilišť a žáků zvláštních odborných učilišť, s nimiž byla uzavřena učební smlouva přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí až do ukončení učebního poměru ustanoveními částí třetí zákoníku práce o učebním poměru.

(5) Zvláštní školy, základní devítileté školy pro nevidomé, základní devítileté školy pro děti se zbytky zraku, zvláštní školy pro nevidomé, zvláštní školy pro děti se zbytky zraku, zvláštní školy pro slabozraké, zvláštní školy pro nedoslýchavé, zvláštní školy pro tělesně vadné, zvláštní školy při zdravotnických zařízeních, zvláštní školy při dětských diagnostických ústavech a zvláštní školy při dětských výchovných ústavech zřízené podle zákona č. 186/1960 Sb. zaniknou dnem 31. srpna 1986. Úspěšným ukončením posledního ročníku získají žáci těchto škol základní vzdělání.

(6) Základní devítileté školy pro neslyšící, základní devítileté školy pro děti se zbytky sluchu, zvláštní školy pro neslyšící a zvláštní školy pro děti se zbytky sluchu zřízené podle zákona č. 186/1960 Sb. zaniknou dnem 31. srpna 1987.

Úspěšným ukončením posledního ročníku získají žáci těchto škol základní vzdělání.

(7) Žáci základní školy pro neslyšící, základní školy pro zbytky sluchu, základní školy pro nedoslýchavé, základní školy pro nemluvící, zvláštní školy pro neslyšící, zvláštní školy pro žáky se zbytky sluchu, zvláštní školy pro nedoslýchavé a zvláštní školy pro nemluvící,¹²⁾ jejichž povinná školní docházka podle dosavadních předpisů trvá jedenáct let,¹³⁾ plní povinnou školní docházku podle tohoto zákona.

ČÁST JEDENÁCTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 65

(1) Při praktickém vyučování žáků středních škol a zvláštních odborných učilišť (§ 22) se řídí škola i organizace příslušnými učebními plány a učebními osnovami.

(2) Na právní poměry žáků při praktickém vyučování se vztahují ustanovení zákoníku práce, která upravují pracovní dobu a dobu odpočinku, bezpečnost a ochranu zdraví při práci, péči o pracovníky a pracovní podmínky žen a mladistvých (§ 83 a 84, § 87 až 89, § 90 odst. 1, § 92 odst. 1 a 2 a § 93 a 94, § 99, § 132 až 140, § 148, § 150 odst. 2 a 3, § 163, § 165 až 168 zákoníku práce).

(3) Za vytvoření podmínek pro praktické vyučování žáků středních škol a zvláštních odborných učilišť odpovídají školy, školská zařízení a organizace, v nichž se praktické vyučování koná.

§ 66

Kde zákoník práce stanoví povinnost organizace uzavřít s učněm pracovní smlouvu (§ 227 zákoníku práce) a oprávnění organizace uzavřít dohodu o setrvání v pracovním poměru (§ 227a zákoníku práce), rozumí se tím též povinnost organizace uzavřít pracovní smlouvu se žákem středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště po ukončení studia a oprávnění organizace v roce ukončení povinné školní docházky uzavřít spolu s pracovní smlouvou se žákem středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště dohodu o setrvání v organizaci v pracovním poměru po určitou dobu po úspěšném ukončení studia, nejvýše však po dobu tří let.

§ 67

Kde se v pracovněprávních předpisech upravuje odměňování a hmotné zabezpečení žáků a

¹²⁾ Nařízení vlády ČSR č. 91/1978 Sb., jímž se prodlužuje povinná školní docházka na některých školách pro mládež vyžadující zvláštní péči.

Nařízení vlády SSSR č. 98/1978 Sb., kterým se prodlužuje povinná školní docházka na některých školách pro mládež vyžadující zvláštní péči.

¹³⁾ § 34 odst. 5 zákona č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol.

učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních nebo studijních oborech, rozumějí se tím též žáci připravující se na dělnická povolání ve středních odborných učilištích a zvláštních odborných učilištích; kde se v právních předpisech upravuje financování učňovských zařízení, rozumějí se těmito zařízeními též střední odborná učiliště a zvláštní odborná učiliště.

§ 68

(1) Způsobí-li žák střední školy nebo zvláštního odborného učiliště při teoretickém vyučování, při praktickém vyučování a při výchově mimo vyučování nebo v přímé souvislosti s tím škole nebo organizaci škodu, postupuje se podle ustanovení § 170 až 175, § 178 až 180, § 181 pokud jde o odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů a § 183 až 186 zákoníku práce.

(2) Kde zákoník práce používá při úpravě odpovědnosti pracovníka za škodu pojmu průměrný měsíční výdělek, rozumí se tím

- a) u žáků středních odborných učilišť nebo zvláštních odborných učilišť odměna, která jim náleží podle předpisů o finančním a hmotném zabezpečení žáků středních škol připravujících se pro dělnická povolání ve studijních a učebních oborech;
- b) u žáků středních odborných škol a gymnázií nejvyšší odměna, která náleží žákům středních odborných učilišť podle předpisů o finančním a hmotném zabezpečení žáků v přípravném období.

§ 69

(1) Za škodu vzniklou žákům základních škol, zvláštních škol a pomocných škol při vyučování, při výchově mimo vyučování a při výchově žáků ve školských zařízeních nebo v přímé souvislosti s tím odpovídá národní výbor, který školu nebo školské zařízení odborně vede; odpovědnost za škodu se řídí ustanoveními § 187 až 202, § 203 odst. 2, § 204 a 205 zákoníku práce.

(2) Odpovědnost za škodu, která vznikla žákům středních škol nebo zvláštních odborných učilišť při teoretickém vyučování, při praktickém vyučování, při výchově mimo vyučování a při výchově žáků ve školských zařízeních nebo v přímé souvislosti s tím, se řídí ustanoveními § 187 až 202, § 203 odst. 2, § 204 a 205 zákoníku práce. Za tuto škodu odpovídá

- a) žákům středních odborných učilišť nebo zvláštních odborných učilišť organizace, k níž je střední odborné učiliště nebo zvláštní odborné učiliště organizačně přičleněno;
- b) žákům gymnázií a středních odborných škol, pokud ke škodě došlo při teoretickém vyučování, při praktickém vyučování ve škole, při výchově mimo vyučování nebo v přímé souvis-

losti s tím, národní výbor, který střední školu odborně vede; pokud ke škodě došlo při praktickém vyučování v organizaci nebo v přímé souvislosti s tím, ta organizace, v níž se toto vyučování uskutečňovalo.

(3) Pro účely určení výše náhrady škody podle odstavce 1 se rozumí průměrným výdělkem před vznikem škody způsobené úrazem u žáka základní školy, zvláštní školy a pomocné školy průměrný výdělek, kterého dosahují pracovníci v povolání, ve kterém by se tento žák s přihlédnutím k jeho duševním a tělesným schopnostem před úrazem mohl uplatnit po skončení povinné školní docházky.

(4) Průměrným výdělkem před vznikem škody podle odstavce 2 písm. a) způsobené úrazem je u žáka středního odborného učiliště nebo zvláštního odborného učiliště

- a) po dobu přípravného období odměna, která mu náleží podle příslušných předpisů, včetně hodnoty ubytování a stravování poskytnutých zcela nebo zčásti bezplatně,
- b) po dobu odborného rozvoje, kdy nemohl konat v rámci praktického vyučování produktivní práci, čistý výdělek, kterého v této době průměrně dosáhl v organizaci při výkonu produktivních prací ostatní žáci téhož učebního nebo studijního oboru,
- c) ode dne, kdy měla skončit jeho příprava pro povolání v učebním nebo studijním oboru, průměrný výdělek pracovníků vykonávajících v organizaci práci toho druhu, pro kterou byl žák připravován.

(5) Průměrným výdělkem před vznikem škody podle odstavce 2 písm. b) způsobené úrazem je

- a) u žáka střední odborné školy průměrný výdělek, kterého dosahují kvalifikovaní pracovníci v povolání, pro které se žák připravoval,
- b) u žáka gymnázia průměrný výdělek, kterého by tento žák mohl dosáhnout v povolání vykonávaném po získání úplného středního vzdělání.

§ 70

Zrušují se

1. zákon č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon),
2. zákon č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon),
3. zákon č. 63/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol,
4. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 58/1973 Sb., o internátních středních školách pro pracující a o hospodářském zabezpečení studujících na těchto školách,

5. nařízení vlády České socialistické republiky č. 91/1978 Sb., jímž se prodlužuje povinná školní docházka na některých školách pro mládež vyžadující zvláštní péči,

vinná školní docházka na některých školách pro mládež vyžadující zvláštní péči.

§ 71

6. nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 98/1978 Sb., kterým se prodlužuje po-

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1984 s výjimkou ustanovení § 18 až 20, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení zákona.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

30

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

z 13. března 1984

o vyhlášení doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 85 Rotavsko

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 85 Rotavsko (území obcí Dolní Niva, Jindřichovice, Oloví, Přebuz, Rotava, Šindelová v okrese Sokolov) a stanoví den jejího konání na středu 18. dubna 1984.

Kempný v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon); ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos** ze dne 2. srpna 1983 čj. 16 025/83—20, **kterým se mění a doplňuje Předpis L 4444 Postupy pro letové provozní služby** ze dne 25. června 1970 čj. 5396/70—S 20 ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 23. září 1982 čj. 16 096/82—20.

Výnos nabyl účinnosti dnem 27. října 1983 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos o odměňování členů posádek civilních letadel v organizacích civilního letectví v působnosti federálního ministerstva dopravy** ze dne 29. listopadu 1983 čj. 11 121/1983—03.

Zrušuje se výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 5. září 1977 čj. 14 321/1977—03 o odměňování členů posádek civilních letadel v organizacích působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. v částce 24/1977 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví a odbor práce a mezd) a v organizacích oboru civilního letectví, jejichž pracovníků se nové podmínky odměňování týkají.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací,

1. výnos ze dne 25. 7. 1983 (č. Vk 2370/84), **kterým se mění a doplňují směrnice „14 VO“.**

V souvislosti s prověrkou státního statistického výkaznictví a s cílem metodického zpřesnění se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „14 VO“ za úsek vnitřního obchodu a veřejného stravování, platné od 1. 1. 1981 a schválené 14. 7. 1980 pod č. Vk. 182/81, ve znění výnosu FSÚ č. Vk. 1834/83 schváleného dne 9. 8. 1982, který nabyl účinnosti 1. 1. 1983 a byl publikován ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů částka 9/1982 včetně přílohy k směrnicím 14 VO „Seznam zboží pro celostátní vykazování ve vnitřním obchodě“.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984 a byl publikován pod poř. č. 21 v částce 11 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

2. výnos ze dne 11. 11. 1983 (č. Vk 2496/84), **kterým se mění a doplňují směrnice „9 Les“.**

Za účelem upřesnění a sjednocení metodiky statistického výkaznictví pro roky 1984 a 1985 se mění a doplňuje text směrnic k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „9 Les“, platných od 1. 1. 1983 a schválených 16. 7. 1982 pod č. Vk 1799/83 a vydaných v edici Směrnice a pokyny čs. statistiky podle ustanovení uvedených v dalších člancích tohoto výnosu.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984 a byl publikován pod poř. č. 24 v částce 15 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

3. výnos ze dne 2. 11. 1983 (č. Vk 2407/83), kterým se vyhláší jednotné vzory „Zjišťovací protokol o provedených stavebních pracích“, „Zjišťovací protokol o provedených — dodávkách strojů a zařízení (vč. montážních prací) — montážních prací“ a „Soupis provedených prací a dodávek“.

Na základě vyhlášky FMF č. 37/1983 Sb., o fakturování a placení dodávek pro investiční výstavbu a dodávek geologických prací jsou socialistické organizace povinny zavést typové vzory uvedené v tomto výnosu, jestliže pro ně přicházejí v úvahu z hlediska jejich charakteru a činnosti.

Tento výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1984 a byl publikován pod poř. č. 23 v části 14 Zpravodaje ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 zák. č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací:

1. směrnice k státním statistickým výkazům za úsek Investiční výstavba „5 Iv“ (č. Vk 2358/84 ze dne 14. června 1983).

Těmito směrnici se zrušují:

- a) směrnice „5 Iv“ (č. Vk 1106/82 ze dne 6. 7. 1981), platné od 1. 1. 1982, vydané v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky“, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 32/1981,
- b) výnos FSÚ ze dne 14. 7. 1982 (č. Vk 1794/83), kterým se mění a doplňuje směrnice „5 Iv“ uveřejněný v části 8/1982 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámený ve Sbírce zákonů, částka 24/1982;

2. směrnice k státním statistickým výkazům za úsek Stavebnictví „7 Stav“ (č. Vk 2359/84 ze dne 14. června 1983).

Těmito směrnici se zrušují:

- a) směrnice „7 Stav“ (č. Vk 1098/82 ze dne 25. 6. 1981) platné od 1. 1. 1982, vydané v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky“, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 32/1981,
- b) výnos FSÚ ze dne 14. 7. 1982 (č. Vk 1795), uveřejněný v části 8/1982 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 24/1982,
- c) výnos FSÚ ze dne 28. 12. 1982 (č. Vk 2078/83), uveřejněný v části 1/1983 Zpravodaje ústředních statistických orgánů a oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 4/1983;

3. směrnice k výkazu „ORG 2—99“ — „Výkaz o aktualizaci registru organizačních jednotek“ (č. Vk 2371/84 ze dne 4. 8. 1983);

4. směrnice k státním statistickým výkazům za úsek Učení v národním hospodářství „20 Kádr“ (č. Vk 2115/84 ze dne 9. 6. 1983).

Těmito směrnici se ruší:

- směrnice „20 Kádr“ (č. Vk 270/81 ze dne 14. 7. 1980), platné od 1. 1. 1981, vydané v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky“, oznámeno ve Sbírce zákonů, částka 12/1981;

5. směrnice k prověření a doplnění výběrového souboru výrobků — reprezentantů sledovaných FSÚ pro výpočet indexu cen dodávek do zemědělství a zjištění údajů pro stanovení váhového systému „Ceny D Zem“ (č. Vk 2497/84 ze dne 28. 11. 1983).

Předsednictvo Ústřední rady odborů

v souladu se zákonem č. 52/1959 Sb., o osvětové činnosti, schválilo svým usnesením 8. 6. 1983 Zásady činnosti a hospodaření kulturních zařízení ROH, které vstoupí v platnost dnem 1. 1. 1985. Tímto dnem pozbudou platnosti Zásady činnosti a hospodaření kulturních zařízení ROH z 6. 9. 1972 a dokumenty (statuty, zřizovací listiny, právní subjektivita atd.) podle nich vydané.

Zásady činnosti a hospodaření kulturních zařízení ROH schválené 8. 6. 1983 jsou zveřejněny ve Zpravodaji ROH č. 7/1983 a jsou k dispozici u všech závodních výborů ROH, okresních a krajských odborových rad, Pražské odborové rady, Bratislavské odborové rady, České odborové rady, Slovenské odborové rady a Ústřední rady odborů.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky
vydalo

1. podle § 167 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 13. prosince 1983 čj. MH/13—13576/2906/1983, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva vnitra ze dne 27. 6. 1968 čj. MH IV/3—750/1968, **kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým pracovníkům v organizacích místního hospodářství.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1984; doplňuje přílohu č. 3 výnosu, tj. seznam prací a pracovišť zakázaných mladistvým o další pracovní činnosti;

2. podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 13. prosince 1983 čj. MH/13—13911/3101/1983, **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva vnitra České socialistické republiky ze dne 21. 11. 1978 čj. MH/4—1266/13648/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie v místním hospodářství** ve znění výnosů ze dne 11. 12. 1981 čj. MH/4—1172/12633/1981 a ze dne 15. 12. 1982 čj. MH/4—1217/12368/1982.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1984. V příloze tohoto výnosu se doplňuje okruh zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie a mění se popisy pracovní činnosti některých zaměstnání.

Uvedené výnosy budou uveřejněny v Provozním zpravodajství, orgánu ministerstva vnitra České socialistické republiky pro místní hospodářství, částka 3—4/1984. Lze do nich nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — správě pro místní hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a u organizací místního hospodářství.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ze dne 29. 12. 1983 čj. MH/13—13415/2861/1983 **o výjimkách při uplatňování mzdových forem v organizacích místního hospodářství.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1984 a upravuje výjimky pracovníkům odměňovaným podílovou mzdou.

Uvedený výnos bude uveřejněn v Provozním zpravodajství, orgánu ministerstva vnitra České socialistické republiky pro místní hospodářství, částka 3—4/1984. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — správě pro místní hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských národních výborů, Národního výboru hlavního města Prahy a u organizací místního hospodářství.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos** ministerstva vnitra České socialistické republiky ze dne 3. ledna 1984 čj. MH/13—39/9/84 **o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích místního hospodářství.**

Výnos nabývá platnosti dnem 1. února 1984 a je uveřejněn v Provozním zpravodajství č. 3—4/1984.

Do výnosu, který upravuje odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích místního hospodářství, lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky Správě pro místní hospodářství, v odboru místního hospodářství krajských i okresních národních výborů a v organizacích místního hospodářství.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ministerstva vnitra České socialistické republiky ze dne 28. prosince 1983 čj. MH/13—14344/3234/83, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 12. července 1982 čj. MH/4—762/7584/82 **o odměňování pracovníků drobných provozoven národních výborů**, ve znění výnosu ministerstva vnitra České socialistické republiky ze dne 28. června 1983 čj. MH/4—486/4600/1983.

Tento výnos nabývá účinnosti dne 1. ledna 1984 a bude dále zveřejněn v Provozním zpravodajství MV ČSR.

Do tohoto výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — Správě pro místní hospodářství, v odboru místního hospodářství krajských i okresních národních výborů a na národních výborech spravujících drobné provozovny.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev a § 95 Zákonníka práce po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov miestneho hospodárstva

1. úpravu z 25. novembra 1983 č. MH—2458/203/1983, ktorou sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 19. apríla 1982 č. MH—764/203/1982 o odmieňaní robotníkov v organizáciách miestneho hospodárstva registrovaná v čiastke 23/1982 Zb.;
2. úpravu z 25. novembra 1983 č. MH—2459/203/1983, ktorou sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 5. júla 1982 č. MH—1295/203/1982 o odmieňaní technicko-hospodárskych pracovníkov v organizáciách miestneho hospodárstva registrovaná v čiastke 32/1982 Zb.

Upravuje sa nimi poskytovanie príplatkov vo viacsmernej prevádzke.

Úpravy nadobúdajú účinnosť 1. februárom 1984. Budú uverejnené v Prevádzkovom spravodajstve miestneho hospodárstva; možno do nich nazrieť na odboroch miestneho hospodárstva krajských národných výborov a okresných národných výborov.